

Umri je mož, ki je odsekal 400 glav

Pariz, 3. februarja.

V Parizu je nenadno umrl »veliki rabelj francoske republike«, kakor se je glasil uradni naslov francoskega krvnika Anatola Deiblerja, ki je bil zaradi svojega žalostnega poklica ena najbolj znanih postav v Franciji. Mož, ki je v svojem življenju odsekal glave nad 400 obsojencem, je umrl zadet od kapi na postaji pariške podzemeljske železnice Porte de Saint-Cloud. Deibler si je kupil listek, da bi odšel v svojo drugo službo — bil je postrani še agent neke pariške parfumerije, ker Francija niti takega uslužbenca kakor je rabelj, ne plača tako dobro, da bi lahko živel samo od svojih prejemkov. Deibler je bil sprejet pri parfumeriji v službo seveda pod drugim imenom, ker bi sicer ne mogel prodati kdove kaj prida.

Ko se je mož zgrudil v gneči pri vratih čakalnice, ga ni nihče spoznal. Poklicali so hitro pomožno policijo. Policijski uslužbenec je ugotovil, da je mož, ki je bil ta čas že mrtev, Deibler. Prepeljali so ga v bolnišnico, toda vsa prizadevanja za pomoč so bila prepozna.

Deibler, najslavnejši francoski krvnik, je bil star 75 let. Doma je bil iz Rennesa. Njegov oče, njegov ded in praded so bili vsi krvniki. Po poreklu so bili Bavarci, ki so se za Napoleonovih vojska preselili v Francijo. Deiblerjev ded, oče in on sam bi se bili radi rešili krvavega poklica, toda rabeljski sloves jih je spremljal tako, da ni mogel nobeden od njih dobiti kruha kje drugje. Anatole Deibler je študiral gimnazijo in upal, da bo dobil kako uradniško službo, toda vsa pota so mu bila zaprta. Sošolci so se ga izogibali kakor kuge, tudi potem, ko se je njegova rodbina preselila v Pariz. Poskusil je dobiti dela kot prodajalec v nekaj velikih blagovnicah, toda od povsod so ga odslavili, ko se je razvedelo, da je krvnikov sin. Zato mu ni preostalo drugega, kakor da je prevzel od očeta giljotino. Leta 1899 je odsekal prvo glavo roparju Vacherju, ki je umoril nekaj pastirjev v francoskih planinah. Deibler je svojo službo opravljal 40 let in v teh letih obglavil nad 400 zločincev. Zadnje smrtno obsodbo je izvršil še letos 24. januarja v Lyonu, kjer je obglavil Arabca Abd-el-Kadrija.

Deibler je živel s svojo rodbino v Parizu v predmestju Saint Cloudu s svojo hčerjo ter štirimi nečaki, ki so bili njegovi pomočniki in bodo tudi njegovi nasledniki. Z njima leta je bil silno potr, ker se mu hči ni mogla poročiti, zaradi tega seveda, ker je bil pač njen oče — rabelj.

Vsi izredni vojaški ukrepi v ČSR odpravljani

Praga, 4. febr. o. Osrednja vlada je izdala ukaz, da so z 28. febr. odpravljani vsi izredni ukrepi glede češkoslovaške vojske, ki je bila od mobilizacije 23. sept. lani skozi v pripravljenosti. Vse vojaštvo, kar ga je bilo pod orožjem nad običajnim mirnim stanjem, se bo vrnilo domov.

Z odlokom predsednika republike je general Krejčí razrešen službe generalisima, ki jo je zavzemal med mobilizacijo in pripravljenostjo. — General Krejčí bo pa še nadalje obdržal svoje prejšnje pošte. Ostal bo načelnik štaba češkoslovaške vojske. Vsi letniki, ki so še pod zastavo, bodo konec februarja spušteni domov.

Nemška letala za Romunijo

Bukarešta, 4. febr. m. V Bukarešti se že nekaj dni mudi polkovnik Gertenberg, nemški zrakoplovni ataše iz Varšave in osebni prijatelj maršala Göringa, s katerim je za časa svetovne vojne skupno služil v eskadrili slovitnega nemškega letalca Richthofena. Prihod Gertenberga v Bukarešto razlagajo kot znamenje boljših odnosov med Romunijo in Nemčijo. Gertenberg je bil sprejet v avdiciji tudi pri kralju, zatem pa pri posameznih ministrih. V prvi vrsti pri generalu Teodorescu. Zatrjujejo tudi, da ima ta Gertenbergov obisk ne samo politični, pač pa tudi čisto vojaški značaj, ker gre za večja naročila letal za romunsko vojsko.

Peklenski stroji pred sinagogo v Budimpešti

Budimpešta, 4. febr. m. Sredi okoli 18 sta eksplodirala v sredi madžarske prestolnice pred sinagogo v Dókányi ulici dva peklenska stroja. V sinagogi je bilo tedaj polno vernikov. Več ljudi je bilo ubitih, 18 pa hujše in manj ranjenih. V zvezi z atentatom pred sinagogo je policija zaprla več sumljivih oseb.

Volitev novega predsednika francoske republike

Pariz, 4. febr. m. V poučenih krogih izjavljajo, da je dan za volitev novega predsednika republike že določen za 8. april ter da bo ta datum na prihodnji seji francoske vlade tudi uradno potrjen. Mandat dosedanjega predsednika republike Lebruna poteče 10. maja. Po francoskem ustavnem zakonu mora biti volitev novega predsednika vsaj mesec dni pred potekom mandata prejšnjega predsednika republike.

Brez pošte je francosko mesto Laxou, ki šteje 8500 prebivalcev... Meščani so te dni poslali poštenu ministru pritožbo, ki je Franciji odkrila to neverjetno dejstvo.

V Sovjetski Rusiji je se začelo ljudsko štetje, pri katerem je zaposlenih 400.000 uradnikov. Pričakujejo, da bo štetje izkazalo nad 180 milijonov prebivalcev.

Ultimatum irske skrivne vojske Angliji

Zaradi vedno številnejših atentatov je vladalo preteklo noč v Londonu pravo vojno stanje

London, 4. februarja. o. Preteklo noč je 10.000 policistov stražilo vse važnejše vojaške točke in javne zgradbe, ker so oblasti dobile sporočila, da nameravajo irski teroristi to noč izvesti večje število atentatov v prestolnici. Policija je sinoči preiskala 120 sumljivih irskih hiš in našla pri preiskavi sedem bomb ter večje množine streliva. Policija je preiskave izvedla včeraj tudi po vsej Angliji, da bi ugotovila krivce za atentate, ki se ponavljajo že od srede januarja. Kaže pa, da se ji to ni posrečilo, ker je skrivna irska republikanska vojska tako dobro organizirana, da ji bodo Angliji težko prišli do živega. Včeraj zjutraj sta v londonskem Westendu v kratkem presledku eksplodirali dve bombi in sicer v postajah podzemeljske železnice. K sreči je do eksplozije prišlo, preden se začne glavni naval delavstva na podzemeljsko železnico tako, da je bilo pri eksploziji samo osem ljudi ranjenih, od tega trije hudo. Bombi sta eksplodirali v skladišču za prtljago in sta bili spravljeni v kovčgih, katera so oddali v shrambo neznanci. Policija je takoj uvedla preiskavo in zaprla omenjeni postaji za ves promet. Vsi podzemeljski vlaki

morajo voziti tam mimo brez postanka. Policija pregleduje vso prtljago v shrambah.

Zaradi teh atentatov in groženj, ki jih angleške oblasti dobivajo kar naprej od irske skrivne vojske, vlada zlasti v Londonu hudo vznemirjenje. Policijske sile so spet ojačile, da bi preprečili nove atentate.

Včeraj so bile poluradno potrjene govorice, da je vodstvo skrivne irske republikanske armade poslalo 12. januarja angleški vladi ultimatum. V njem zahteva od zunanjega ministra Halifaxa, da mora do 16. januarja umakniti vse angleške čete iz severne Irske, da se bo ta lahko pridružila svobodni irski državi. Do tega dne bi morala po zahtevi irske armade odstopiti tudi severnoirska vlada. Če londonska vlada zahtev tega ultimata ne izpolni, bo začela irska republikanska armada dejansko posegati v angleško vojaško in gospodarsko življenje.

Temu ultimatu ni nihče pripisoval kake posebne važnosti. Toda točno 16. januarja so se po vsej Angliji začeli atentati, ki se navzlic vsemu prizadevanju oblasti množe, ne da bi policija mogla ugotoviti krivce zanj.

Boji v Kataloniji se bliža o koncu

Francova vojska v Geroni

Salamanca, 4. februarja. o. Jutranje uradno poročilo nacionalistične vojske pravi, da so se nacionalistični oddelki snoči približali Geroni, zadnjemu večjemu mestu v Kataloniji. Danes zjutraj so nacionalisti začeli mesto napadati. Prvi nacionalistični oddelki so brez posebnega odpora vstopali v predmestja. V mestu je bilo ogromno civilnih beguncev, katerim so nacionalistične čete odrezale pot.

Na oddelku bojišča pri Bergi so nacionalisti zasedli kraje Bla, Claret, Santa Maria de Norlen. Severno od Vicha so zavzeli Rio Ter, Tavenoles in Sorrey. Ob obali so nacionalistične čete zavzele Llogostato. Ujele so 1400 ujetnikov. Rdeči so pustili na bojišču 300 mrtvih.

Včerašnji vojni plen na katalonskem bojišču je prinesel nacionalistom 50001 bečcina ter celo skladišče karbidu.

Na estremadurskem bojišču je zlom rdeče vojske tudi popola. Ves čas tako imenovane ofenzive so rdeči izgubili 6000 moč, 6400 pa so jih nacionalisti ujeli. V roke so dobili nad 4000 avtomatičnih pušk, veliko strojnic, 12 tankov ter ogromno drugega materiala.

Med begunci, ki se pomikajo proti katalonski meji, vlada silen strah in zmeda, ker jih nacionalistični motorizirani oddelki prebijejo in jim zapirajo pot.

Hitlerjev namestnik odgovarja predsedniku USA:

Nemške meje so v nemških trdnjavah

Berlin, 4. februarja. o. Hitlerjev namestnik Hess Rudolf je včeraj v Dortmundu položil temeljni kamen za novo, največjo selovsko naselbino v Nemčiji. Naselbina bo štela 4500 enostanovanjskih hiš in bo dokončana leta 1943. Pri tej priliki je imel Hess govor, v katerem je poudarjal skrb narodnega socializma za delavstvo in za vse stanovce, ki sestavljajo nemško narodno skupnost. Tem stanovom, predvsem pa delavstvu je obstanek zagotovljen samo v veliki, močni in varni Nemčiji. Hitler je zadnji dve leti svojo poglavito skrb položil v zavarovanje nemških meja. Nemška meja na zahodu ni na Renu, marveč v nepremagljivem utrjenem predelu, ki se vleče vzdolž zemljepisne meje. Ta meja je za večne čase začrtana in čez njo ne bo nikdar stopila noga niti enega tujega vojaka. Angliji in Amerikanci lahko prestavljajo svoje meje, kamor jih hočejo. Nemčije to ne briga. Narodnega socializma ne morejo razžaliti izvajanja po tisku, po radiu, laži v parlamentih in ne morejo mu škoditi spletke agitatorjev po demokratskih državah tostran in onstran Atlantskega morja.

Ta del Hessovega govora razlagajo kot odgovor Nemčije na nedavne besede ameriškega predsednika Roosevelta, da je »meja Amerike ob Renu«.

gljivem utrjenem predelu, ki se vleče vzdolž zemljepisne meje. Ta meja je za večne čase začrtana in čez njo ne bo nikdar stopila noga niti enega tujega vojaka. Angliji in Amerikanci lahko prestavljajo svoje meje, kamor jih hočejo. Nemčije to ne briga. Narodnega socializma ne morejo razžaliti izvajanja po tisku, po radiu, laži v parlamentih in ne morejo mu škoditi spletke agitatorjev po demokratskih državah tostran in onstran Atlantskega morja.

Ta del Hessovega govora razlagajo kot odgovor Nemčije na nedavne besede ameriškega predsednika Roosevelta, da je »meja Amerike ob Renu«.

Zastopnik francoske vlade v Burgosu

Burgos, 4. febr. o. Francoski senator in bivši minister Leon Berard, pooblaščenec francoske vlade pri španski nacionalistični vladi, je včeraj potoval skozi San Sebastian v Burgos. V San Sebastianu so ga nacionalistične oblasti povabile, naj si ogleda razstavo orožja in vojnega materiala, zaplenjenega v vojni. Orožje in strelivo je povečini francoskega izvora. Berard je povabilo odklonil ter takoj nadaljeval pot v Burgos, kamor je dospel danes zjutraj in bo takoj imel prve razgovore

z nacionalistično vlado glede katalonskih beguncev in glede ureditve rednih diplomatskih odnosov med obema državama.

V Burgos je včeraj dospel voditelj belgijskih rextistov, ki bo za svojega obiska gost španske falange. Pri sprejemu je dejal, da ganjen pozdravlja špansko ljudstvo v tej slovesni, za Evropo in za svet zgodovinski uri, v kateri je špansko ljudstvo dalo vzvišen vzgled v veličastnem boju za ohranitev večnih načel španske omike.

Komra: —4, 185 cm prsiča.
Vogel: —5, sončno, 180 cm snega, prsič.
Gorjuše: —12, sončno, 60 cm snega, prsič.
Krvavec: —8, sončno, 90 cm snega, srež.
Velika Planina: —6, sončno, 80 cm snega, srež.
Radovljica: —8, sončno, 6 cm snega, osrenjen.
Jelovca: —8, 80 cm snega, osrenjen.
Koča pri Sv. Treh kraljih: —10, 60 cm snega, prsič. Na sončnih legah osrenjen.

Nov zakon o tujcih je včeraj razglasila češkoslovaška vlada. Po tem zakonu se bodo morali izseliti iz države vsi nedržavljeni, ki so do zdaj imeli v ČSR kakršno koli delo. S tem zakonom hoče ČSR zavarovati domače delavstvo.

Ostanki španskega rdečega parlamenta so se včeraj sestali v mestu Figueras, blizu francoske meje. Na sejo je prišlo 62 poslancev, 106 pa se jih je opravičilo in kar naprej sprejelo vse sklepe. Večina odsotnih poslancev je na varnem za mejo. Na sejo so sklenili, da je treba braniti neodvisnost Španie in ugotovili, da je vlada gospodar položaja...

Ukrajinski študentje v Lvovu so razglasili protestno stavko, ker je policija zaprla dva njihova tovariša. Studentje so zasedli vsa šolska poslopja.

Vesti 4. februarja

Do hudih spopadov je prišlo včeraj spet po Palestini med angleškim vojaštvom in med arabskimi vstasi.

Italijanski zunanji minister grof Ciano je včeraj izjavil, da zunanje ministrstvo ni odgovorno za pisanje italijanskega tiska, ki je predsednika Združenih držav Roosevelta imenovalo »sovražnik svetovnega miru št. 1« zaradi govora, v katerem je dejal, da bo Amerika podpirala v kaki vojni Anglijo in Francijo.

Ustanovitev francoskega propagandnega ministrstva je zahteval na zadnji seji poslanskega zunanje-političnega odbora socialist Grumbach. Francoska komunistična stranka je po svojih poslancih izročila vladi resolucijo, v kateri zahteva, da je treba francosko-špansko mejo takoj odpreti.

Novi francoski poslanik za Kitajsko je včeraj odpoval iz Marseilla.

Cez francosko-špansko mejo pri Perthusu je včeraj prišlo več tovornih avtomobilov, naloženih z dragocenimi slikami, dragotinami in zlatimi okrasjem. Vse te dragocenosti izvirajo iz »zaplembe«, ki jih je zapovedala rdeča vlada za svoje oblasti.

Policijski komisariat v londonskem Bowstreetu je dobil včeraj po telefonu grožnjo, da ga bodo z bombami poglajali v zrak. Policija je poslopje močno zastražila. Ta komisariat vodi nadzorstvo nad tujci v Londonu.

Zeno indijskega voditelja Gandija so včeraj aretirali v okolici Bombaya, ker je prišla agitator za pasivni odpor do Angležev. Gandijevo ženo, ki je stara 68 let, so viteški Anglije zaprli topot že sedmič.

Nemški propagandni minister dr. Goebbels je iz kulturne zbornice izključil pisatelja Fincka, igralca Papsta in igralko Maixnerjevo. Ti odselej ne bodo mogli v javnosti več nastopati.

Belgijska policija je prišla barona Danethana zaradi napada na ministrskega predsednika Spaaka. Po Bruslju govore, da so bivši belgijski bojovniki obljubili pretepeti vse člane sedanje vlade.

Francoska poslanska zbornica je včeraj soglasno sprejela izjavo vlade, da bo Francija znala braniti vse ozemlje, ki je pod francosko zastavo in da je francoski imperij nedeljiv.

Vse evropsko časopisje veliko poroča o sestanku romunskega zunanjega ministra s predsednikom naše vlade in poudarja važnost sklepov, ki so bili pri tej priliki sprejeti.

Angleška delavska stranka, v kateri se zbirajo socialisti, bo na seji poslanske zbornice v tork glasovala proti zakonu o denarni pomoči za češkoslovaško. Ta stranka je bila, kakor se spominjamo, tieta, ki je pred nekaj meseci kričavo zahtevala ne samo denarne podpore, marveč celo vojsko za češkoslovaško republiko.

Nemški in italijanski politični krogi uradno zavračajo trditve, ki jo je izrekel predsednik rdeče španske vlade Negrin, da sta Nemčija in Italija prodajali orožje rdeči Španiji.

Predsednik Združenih držav Roosevelt je včeraj sprejel časnika in jim dejal, da ni nikdar izjavil, da bi meje Amerike potekale v Franciji ali ob Renu... S tem preklicuje svoje besede, o katerih je zadnje tri dni ogromno pisal ves svetovni tisk...

Najmodernejša naša tovorna ladja »Avala« je blizu Rta Dobre Nade na južnem koncu Afrike naselila na čer. Na pomoč je prispela neka angleška pomorska ladja in dva tovorna čolna. Ti so rešili posadko.

Romunski zunanji minister dr. Galenco je z jugoslovaško-romunске meje poslal prirčno zahvalno brzojavko predsedniku naše vlade dr. Stojadinoviću.

Francosko-jugoslovaška in francosko-romunska trgovska pogajanja v Parizu bodo v kratkem končana. Za tem se bodo začela v Berlinu še pogajanja med Nemčijo in Francijo.

Šah

Pirc spet prvi!

Šahovski turnir, ki se ga je na Holandskem udeležil poleg petih domačih igralcev tudi naš velmojster Vasia Pirc, je končan. Ker se je borilo vsega skupaj le šest igralcev, je bilo treba odigrati vsakemu samo pet partij. Pircev uspeh na tem turnirju je bil stooštosten. Dobil je vseh pet partij. Najnevarnejši mu je bil močni holandski igralec Cortlever, a je tudi z njim gladko odpravil.

Landau in Szabo, ki sta se spopadla v dvojboj, sta do zdaj odigrala že šest partij. Rezultat je do znaj enak. Dosegla sta vsak po dve in pol točke, ena partija pa še visi.

V boju za prvenstvo Nemčije se je Bogoljubov proti Eliskasesu zdaj nekoliko popravil. Po 13. partiji ima Eliskases 6 in pol točke, Bogoljubov pa 4 in pol. Dve partiji sta sicer še nedokončani, vendar pa bo najbrž tudi potem, ko bosta odigrani, razmerje po trinajstem kolu enako dosejanemu. V teh dveh prekinjenih partijah, pravlj, imata vsak v eni lepe izgleda na zmago. Boj med Bogoljubovim in Eliskasesom je postal spet nekoliko bolj napet, in sicer prav zaradi tega, ker se je Bogoljubov v zadnjih partijah neverjetno popravil.

Tudi na turnirju v Moskvi je bilo pri zadnjih igrar nekaj presenečenj. V vodstvo je proti pričakovanju prišel Flohr in mu prerokujejo, da bo zmagal. Od Rusov so v ospredju Kagonov, Račinovič in Ragozin. Keres in Reshevsky sta ostala še nekoliko od zadaj. Keresu ruska igra ne leži, Reshevsky pa je zbolel.

Iz Belgrada poročajo, da se srbski mojster Bora Kostić pripravlja na veliko šahovsko turnejo po Jugoslaviji. Pri tej priliki bo privedel v posameznih krajih več simultank. Poročajo, da bo predvsem obiskal razne kraje predvojne Srbije in Bosne. Da bi prišel tudi v Slovenijo, tega ne pričakujejo.

Škof Gnidovec na mrtvaškem odru

Ljubljana, 4. februarja.

Pri umirajočem škofu Janezu Gnidovcu so bili včeraj jutraj gđ. superior Flis, dr. Kotnik, Kalan in Premrov. Dr. Kotnik je maševal, med povzdigovanjem pa je škof umrl.

Strežnik Dular ga je po maši oblekel in obril, nato pa ga je ob pol šestih jutraj oblekel v mašno obleko. Ob pol dvanajstih so službenici Mestnega pogrebneega zavoda odnesli truplo velikega pokojnika v mrtvašnico, tam je bil že avtofurgon s krsto. Nekoliko po poldvanajstih so že pripeljali pred škofijo, kjer so položili rajnega škofa Gnidovca na oder.

Pod baldahinom zdaj leži tam v drugem nadstropju knezoškofijskega dvorca in neprestano prihaja množice pobožnih meščanov, da bi ob njem pomolile.

Škof Gnidovec leži v polnem škofovskem ornatu na vzvišenem odru pod baldahinom. Nobenega cvetja ni okrog odra, le sveče gore v velikih svečnikih. Dvorana je vsa drapirana s črnim suknem. Verniki prihajajo in po vrsti klope ter molijo. Nobene gneče ni; odredeno je bilo, da v dvorani stoji pogrebec, ki urejuje in razdeljuje obiskovalce tako, da stoji lepo po vrsti in se potem na drugi strani spet odpravljajo k izhodu. Vse dopoldne prihajajo v škofijski dvorec velike množice, ki bi si se zadnjič rade vtisnile v spomin oblike velikega apostola katoliške vere na jugu naše države.

Mariborska bolnišnica v preteklem letu

Maribor, 3. febr.

Mariborska bolnišnica, ki je ob zaključku lanskega leta tiho praznovala 90 letnico svojega obstoja in 80-letnico poslovanja kot javen zdravstveni zavod, nam je predložila številke o svojem poslovanju v preteklem letu. Kakor v Ljubljani, tako je bilo tudi za mariborsko bolnišnico leto 1938. leto skrbi in naporov. Naval bolnikov je bil tolik, da nekateri oddelki sploh niso prišli do sape ter so bili neprestano prenapolnjeni in so morali bolniki ležati na zasilnih posteljah, otomanah, nosilkah, pa tudi po trije v dveh posteljah. Relativni porast bolniškega staleža je bil lani v mariborski bolnišnici celo večji, kakor v katerikoli drugi takšni ustanovi v naši banovini. Lani je imela bolnišnica ni manj kot 14.604 bolnikov, dočim jih je na primer leta 1918. imela pri povsem istih prostorih samo 3200. Porast v 20 letih ni manj kot 46%!

Iz leta 1937. je ostalo v bolnišnici 644 bolnikov, na novo jih je v lanskem letu prišlo še 14.160, kar da skupno 14.604. Od tega je bilo odpuščenih 13.805, umrlo jih je 386, na zdravljenju je ostalo konec leta 413. Od odpuščenih je bilo 65% ozdrav-

ljenih, 29% zboljšanih, 4,4% neozdravljivih, mortaliteta pa je znašala v odstotkih 2,6%. Zaradi pomanjkanja prostora je morala bolnišnica odkloniti 4516 bolnikov. V primeru z letom 1937. se je povečalo v letu 1938. število bolnikov za 742. Dnevni sprejem je znašal povprečno 40 bolnikov, najvišji sprejem je bil 71 bolnikov, povprečno je ostal vsak bolnik v oskrbi 12 1/2 dneva. Na zavodu je službovalo 185 uslužbencev. Na novo sta bila lani ustanovljena dva oddelka. Ogromen posel zdravnikov ponazarjajo sledeče številke: Na kirurškem oddelku I. je bilo izvršenih 3885 operacij, na oddelku II. pa 493. Na oddelku za nosne, očne in vratne bolezni je bilo 1349 operacij, na porodniškem 577 operacij, na internem 63.675 preiskav, 31.321 punkcij in injekcij ter 39 transfuzij krvi. Na oddelku za pljučne bolezni je bilo izvršenih 1926 preiskav, 10.452 injekcij. Epidemije infekcijskih bolezni so lani popustile. Rentgenološki inštitut je naredil 3001 pregledov, 2899 slik ter je obeval 227 bolnikov. Bolnišnica je potrošila lani 599.900 din za zdravila, celokupni denarni promet pa je znašal 14.211.500 dinarjev.

Morilci Antona Hribarja obsojeni

Novo mesto, 4. jan.

Pred okrožnim sodiščem v Novem mestu je bila včeraj dopoldne razprava proti ubijalcem pokojnega Antona Hribarja. Senatu je predsedoval s. o. s. Božidar Romih, votanta sta bila s. o. s. Viktor Durini in Anton Logar. Obtožbo je zastopal namestnik državnega tožilca dr. Aleksander Trampuz, zasebno udeleženo Francoško Hribarja pa novomeški odvetnik Demeter Veblo. Obtožence pa je zagovarjal odvetnik dr. Drnovšek iz Brežice.

Zločina so obtožili: 32 letni Jarkovič Janez iz Šutne pri Sv. Križu pri Kostanjevici, samski, že prej kaznovan; 38 letni Banič Franc iz Šutne, poročen, prej že večkrat kaznovan; 18 letni Jalovec Karel iz Šutne; 31 letni Bučič Alojzij, 28 letni Novakovič Jože, že prej kaznovan, in njegov brat 26 letni Andrej Novakovič tudi že prej kaznovan. Zločin je bil izvršen dne 9. decembra zvečer, dva dni pred volitvami, po shodu JRZ pri Sv. Križu pri Kostanjevici. Tudi obtoženci so se shoda udeležili, toda z namenom, kakor so sami priznali, da bi shod razbili. Ko so videli, da dosti ne bodo opravili, so se vrnili v domačo vas Šutno, kjer so se ustavili v gostilni Jalovca Franca.

Ko so se kmalu po osmih zvečer tudi ostali udeleženci shoda razšli in se je skupina njih vračala skozi Šutno, se je nanjo nenadoma vsulo kamenje. Pri tem napadu je bil smrtno nevarno zadet Anton Hribar. Kamen ga je zadela v sence in se je Hribar takoj onesvestil. Prenesli so ga takoj v Baničevo hišo, kjer je prišel sicer spet k zavesti, vendar je bilo njegovo stanje tako nevarno, da so ga morali takoj prepeljati v bolnišnico v Brežice. Drugi dan jutraj ob treh pa je Anton Hribar izdihnil.

Da so napadalcem imeli hušje namene, sledi že iz tega, da so odšli s shoda še pred koncem in sicer z namenom, da počakajo svoje politične nasprotnike v domači vasi, pa tudi iz tega, da je bil Jarkovič oborožen celo s samokresom. Gotovo pa je na vsak način to, da oni sami niso bili napadeni, kakor so skušali pri zasliševanju prikazati. Obtoženci so se pred sodiščem zgovarjali, da so hoteli zborovalce, ki so skozi vas peljali, samo malo oplašiti. Posebno značilen je bil zagovor Franceta Baniča, ki je dejal, da ni mogel prenesti tega, da so fantje vzklikali »Bog živi slovenske fante! Bog živi slovenske može!«

Velika večina prič je izpovedala mnogo obremenilnega za napadalec.

Sodba.

Po govoru državnega tožilca in govorih branilcev je bila izrečena sodba, ki se glasi:

Obsojeni so: Jarkovič Janez na tri leta in šest mesecev strogega zaporja ter izgubo častnih pravic za dobo dveh let, Banič Franc na pet let robije ter izgubo častnih pravic za dobo petih let. Jalovec Karel kot starejši mladoletnik na osem mesecev strogega zaporja, Vučič Alojzij, Novakovič Jože in Novakovič Andrej, vsak na dve leti in štiri mesece strogega zaporja ter izgubo častnih pravic za dobo treh let.

Zasebni udeleženci Francoški Hribarjevi je bila priznana odškodnina za pogrebne stroške v znesku 3400 din, glede ostale odškodnine pa je bila napotena na civilnoopravno pot.

Zoper sodbo je prijavil branilec revizijo in priziv ter prošil za prepis sodbe. Kazenski senat je po posvetovanju sklenil, da se pridržita v zaporu le Jarkovič Janez in Banič Franc, ostali pa se začasno spuste na svobodo, dokler ne postane sodba pravomočna in bodo morali nastopiti kazni.

Pri vsem tem velja poudariti tudi to, da je obsojeni Jarkovič Janez član in celo odbornik Sokola pri Sv. Križu pri Kostanjevici, Novakovič Andrej tudi član Sokola, vsi drugi obtoženci pa njihovi najnajtejši somišljeniki. Slabo so branili čast svoje viteške organizacije!

Pri večerji ga je zadela kap

Maribor, 4. febr.

Snoči okoli 22 je prišel v gostilno Jare na Glavnem trgu starejši možki v mlajšo gospodino. Bil je židane volje in je v gostilni naročil zase in za gospodino večerjo. Ko pa je polovico večerje pojedel, je nenadoma omahnil nazaj in padel na tla. Zadela ga je kap. Bil je na mestu mrtve. Poklicali so takoj zdravnika, ki pa je mogel ugotoviti tudi samo smrt. Policijska komisija je ugotovila, da je to 35 letni železničar Rudolf Banovšek s Koroske ceste. Prepeljali so ga v mrtvašnico.

Radi nesrečne ljubezni v smrt

V Smarjeti na Dravskem polju se je snoči ustrelil v levo stran prsi 21 letni Alojzij Celofiga. Spril se je bil s svojo zaročenko ter odšel domov, vzel vojaško karabinko in jo nabil. Stopil je na prag in ustrelil najprej štirikrat v zrak, peti strel pa je nameril sebi v prsi. Prepeljali so ga v mariborsko bolnišnico, kjer zdaj umira.

27 osnutkov za mariborski spomenik kralja Aleksandra

Maribor, 3. februarja.

Nocoj se je sestala v posebni sobi v mestnem gradu žirija, ki bo izbrala osnutek za mariborski spomenik pokojnemu vladarju Aleksandru I. Žirija je sestavljena iz sledečih gospodov: dr. Alojzij Juvan, župan mariborske mestne občine, dr. Franjo Lipold, predsednik odbora za postavitev spomenika, dr. France Stele, univ. prof. iz Ljubljane, Janez Zorman, upravnik Narodne galerije v Ljubljani, inž. arh. Jože Jelenc v Mariboru; namestniki komisije so: Bogdan Pogačnik, bančni ravnatelj, inž. Josip Baran, načelnik mestnega gradbenega urada, dr. Alojzij Ostrc, stolni kanonik in ravatelj mariborskega bogoslovja, dr. Ivo Sorli, pisatelj in inž. arh. Vitič.

Natečaja, ki ga je razpisal odbor za postavitev spomenika, se je udeležilo 27 konkurentov, ki so poslali svoje osnutke v Maribor. Nenavadno velika udeležba je prav razveseljiv znak ter vzbuja upanje, da bo imela komisija na razpolago res primeren material za izbiro, tako da bo dobil Maribor končno reprezentativen spomenik, ki ga res že potrebuje.

Komisija bo zasedala še jutri v soboto in pa v ponedeljek. Rezultat bo žirija razglasila v ponedeljek. Zasedanje žirije se vrši v dvorani v mestnem gradu, v kateri so razstavljeni osnutki.

Kakor znano, bo spomenik postavljen na Trgu Svobode. Način rešitve je svoboden tako glede oblike, kakor glede materiala in situacije na Trgu Svobode. Stroški za spomenik ne smejo presegati 600.000 din. Idejni osnutek mora obsegati obenem z načrtom spomenika tudi idejni načrt za ureditev Trga Svobode. Trg bo za tranzitni promet zaprt; le hiše na vzhodni strani obdržijo svoje vvoze in s tem dosejani dovoz preko reguliranega trga. Stroški za ureditev trga ne smejo presegati 150 din za kvadratni meter. Vsak projektant je moral predložiti regulacijski načrt Trga Svobode v razmerju 1:200, model spomenika v merilu 1:20, dva prereza situacije spomenika z vrisanim ozadjem paralelno in navpično na Aleksandrovo cesto v merilu 1:200 ter en bistven detail spomenika v naravni velikosti; v primeri skulpturalne rešitve mora to biti glava v naravni velikosti. Načrtom in modelom je bilo treba priložiti popis s proračunom za spomenik in za regulacijo trga. Za osnutke so razpisane štiri nagrade: prva znaša 16.000 din, druga 12.000, tretja pa bi obstojala iz dveh nagrad po 6000 din. Za odkupe je predvidenih 10.000 dinarjev. Žirija si je pridržala pravico izpremeniti višino in število nagrad, vendar pa celota predvidene vsote za nagrade in odkupe ne bo zmanjšana. Vsi predloženi osnutki se bodo razstavili. Vsi nagradjeni in odkupljeni osnutki preidejo v last odbora za postavitev spomenika. Spomeniški odbor pri izvršitvi spomenika in regulaciji trga ni vezan na nagrade in odkupe.

Ponarejevalci denarja pred sodniki

Maribor, 4. febr.

Dne 5. aprila lanskega leta je prišel v trgovino Otona Sketa v Luščki vasi 24 letni kovaški pomočnik Rudolf Dreč iz Kočne ter je zahteval za 1 dinar eigarent in eno žemljo. Plačal je z 10 dinarskim kovancem. Čim pa je trgovec dobil novce roko, je ugotovil, da je ponarejen. Novce se je namreč že na pritisk prstov upognil. Trgovec ga je nato z utežjo zdobil ter ga je vrnil nosilec, ki je trdil, da je dobil novce v konzumu v Poljčanah. Dejal je, da gre zadevo prijaviti orožnikom v Poljčanah ter je odšel. Ker pa je trgovec videl, da ne gre fant proti orožniški postaji, temveč v nasprotno stran, je sam odšel k orožnikom ter je zadevo prijavil. Orožniki so ugotovili, da se je Rudolf Dreč odpeljal s kolesom proti Podplatu, pa so jo udarili z avtotaksijem za njim. Pri vasi Podplat so ga dohiteli in aretirali. Pri preiskavi pa niso našli pri njem nobenega drugega falsifikata, pač pa jim je priznal, da je ta novce ponaredil njegov brat, 26 letni kovaški pomočnik Maks Dreč iz Kočne. Orožniki so se potem podali na dom Maks Dreča ter odkrili tam celo ponarejevalsko kovačnico. Našli so 60 komadov ponarejenih kovancev po 10 din v masti, 8 komadov v škattli, dalje en kalup za izdelovanje enodinarskih kovancev, en kalup za izdelovanje 10 dinarskih kovancev, eno železno stikalnico, tri modele za urezovanje robov na kovaneh, en model za stiskanje cinka, en železni ulivalnik in druge slične priprave, ki si jih je Maks Dreč sam izdelal.

Oba brata, Maks in Rudolf Dreč, se danes zagovarjata pred malim senatom mariborskega okrožnega sodišča. Obna priznavata svojo krivdo. Denar je ponarejal Maks Dreč, ki je bil brez posla, pa si je na ta način hotel preskrbeti nekaj sredstev. Njegov brat Rudolf pa je opazil, da Maks

Borba gostilničarja in njegove žene z vlom lčema

Celje, 3. februarja.

V bližnji in daljni celjski okolici se zadnje čase vlomi kar množe. Vlomilska tolpa, ki opravlja zločinsko delo, najbrž po vseh krajih okrog Celja in po naših vaseh, je zelo predzrna, celo neoprezna, kljub temu pa se marljivim orožnikom še ni posrečilo, da bi jo razkrinkali. Danes ob pol 3 jutraj pa so hoteli izsiliti denar s samokresom od gostilničarja Karla Zerovnika na Frankolovem pri Celju. Neznana moška, ki sta se maskirala, sta razbila šipo na kuhinjskih oknih in vdrla v kuhinjo. Gostilničar in njegova žena sta slišala ropot in sta takoj vstala. V tem trenutku pa sta vstopila v spalno sobo vlomilca, eden z električno svetilko, drugi s samokresom ter zahtevala denar. Začela se je prava borba. Gostilničar je dobil težke poškodbe na glavi, prav tako je bila ranjena tudi njegova žena. K sreči je gostilničar zbil vlomilcu samokres iz rok, sicer bi lahko prišlo do smrtnega izida. Gostilničarjeva žena je enemu napadalcu razpraskala obraz in mu strgala masko, da bi ga spoznala. Zaradi kričanja otrok in velikega ropota, pa tudi zaradi krepke gostilničarjeve roke, ki ni štedila za udarci, sta vlomilca v strahu, da ju ne bi ujeli, zbežala skozi vežo, katero sta si že prej odprla ter izginila v noči.

★

Roparska napadalec že aretirana

O roparskem napadu na Frankolovem smo zvedeli zvečer še groznejše vesti. Med roparjema in gostilničarjem ter njegovo ženo je bila prava borba na življenje in smrt. Napadalec sta naenkrat vdrla v spalno sobo in eden od njiju je gostilničarja že v postelji z vso silo udaril po čelu, da je prvi hip omahnil. Vendar pa si je gostilničar kmalu opomogel in se pograbil z napadalcem, ki je hotel sprožiti samokres. V tem trenutku pa ga je gostilničar z vso silo udaril po roki, da mu je samokres padel na posteljo. Le slučaj je pripisati, da se samokres ni sprožil in ubil gostilničarja. Spalnica, kamor so ves dan prihajali ljudje, je vsa okrvavljena. Okrvavljene so celo stene in zavese na oknih. Borba med napadalcem, gostilničarjem ter njegovo ženo je trajala skoraj četrte ure. Gostilničarjeva žena je dobila nevarne poškodbe pod očesom, napadalec pa jo je tudi davil tako, da je morala danes popoldne poklicati zdravnika.

Vojniški orožniki, ki so prišli že na vse zgozdaj na Frankolovo, so na podlagi osebnega opisa, zlasti pa zaradi čepice, električne svetilke in samokresa, izvršili obširnejše poizvedbe pri Lončarjevih na Frankolovem ter aretirali 21-letnega delavca Rudolfa Košca in njegovega 24-letnega brata, čevljarjskega pomočnika, Franca. Orožnikom se je pri preiskavi pri Košču že takoj v začetku posrečilo, da so prišli na pravo sled. Čepico, ki so jo našli pri Zerovniku v gostilni, je orožnik skrivaj obesil na vrata ter vprašal gospodinjko, čigava je kapa. Ta ni vedela za paš in takoj povedala, da je to Rudolfova čepica. Orožniki so oba aretirali, vklepili v verige ter ju peljali v Vojnik.

Pri preiskavi se bo najbrž še marsikaj razčistilo. Rudolf in Francetu so naprtili več vlomov in tatvin. Obdolžili so ju, da sta izvršila vlom v prostorih finančne kontrole v Vojniku. Tu je namreč izginil samokres in 150 nabojev. Najdeni samokres se popolnoma ujema z ukradenim. Še pred kratkim sta bila Rudolf in Franc obtožena tatvine pri posestniku Koštomaju na Frankolovem, kateremu je bilo ukradeno 5000 dinarjev. Zaradi pomanjkanja dokazov pa so ju takrat izpustili. Pred nekaj dnevi se je ustavil blizu Lončarjevih neki avtoprevoznik, kateremu je bil na tem mestu ukraden velik zaboj masti. Tudi to tatvino so naprtili Franc in Rudolf.

Sport v zadnji minuti

Emile Allais, znani francoski specialist za alpsko kombinacijo si je v Zakopanih pri treningu zlomil nogo in ne bo mogel nastopiti na tekma za svetovno prvenstvo.

Letošnje kandaharske tekme bodo letos 16. in 17. marca v Chamonixu. Tako je izjavil predsednik Kandahar Cluba, Arnold Lunn.

Engnestangen vodi v skupnem placementu za vse tri dni mednarodnih drsalnih tekem v Saint Moritzu-pred Ballangrudom.

James Coutheit, znani mladi francoski slalomist se je v Zakopanih preskusil tudi v skakanju. Skočil je štiriinšestdeset metrov.

ponareja denar, pa mu je skrivaj izmaknil nekaj kovancev, da bi se z njimi okoristil. Pa že pri prvem poskusu je imel smolo.

Razprava v času poročila še traja.

Hervey Allen:

Antonio Adverso, cesarjev pustolovec

»Zdaj pa poslušaj, Vincenc, stvar morava vendar dobro premisliti. Ti hočeš dobiti nazaj tvoja dva konja in voznika. Zaradi tega lopovskega konjenika vendar ne boš pozabil, kdo si? Gotovo ne. Midva greva sama k prvemu konzulu, če je to potrebno. In osvobodila bova spet tudi Aristida. Na to se lahko zaneses. Peljal naju bo v Pariz, in ko bomo enkrat tam, bi rad videl, da bi s pomočjo tvojih zvez postal odvetnik.«

»Če misliš, da to lahko dosežem, sem seveda takoj pripravljen na to,« je dejal Vincenc. »Prav zdaj sem se spomnil, da poznam Bouriennea.«

»Kdo je to?«

»Bonapartejev tajnik. Povsod ga spremlja.«

»No, vidiš,« je končal razgovor Antonio. »Sva že tu. To tukaj spodaj v dolini mora biti Nogenat.«

Mali mož v velikem glavnem stanu.

Trg Nogenat l'Arland na levem bregu reke Marne, nekaj milj nad Parizom, je bil popoldne 4. oktobra 1801 nekaj ur nekako živčno središče Evrope in žarišče njenih najmočnejših sil.

Napoleon se je vozil tod po vaseh v spodnji dolini Marne, da bi v praksi videl, kaj je z novim zakonom o naborih, ki so ga tu za poskušnjo začeli uveljavljati. Natančno je hotel vedeti, kako je ljudstvo razpoloženo, predno bi bil na splošno povsod uveljavil tak nak način naborov. Zjutraj se je odpeljal iz Epernaya in se je nak način naborov. Zjutraj se je odpeljal iz Epernaya in se je imel namen naslednji dan čez Meaux vrniti v Pariz. Čisto nahitro in nepričakovano si je bil izbral Nogenat za svoj glavni stan. Kot navadno je zapovedal ustavitvijo največjem diru svoj voz, izstopil, glavno poslopje zasedel zase in nastanil v okraju svoj štab. Nihče ni mogel niti slutiti, da si bo izbral trg, kakršen je bil Nogenat, on pa je to storil ravno zato. V manjših krajih, kjer ga nihče ni pričakoval, je mogel videti najbolje na lastne oči, kako v resnici stvari stoji.

Francija je živela skoro že leto dni z ostalo evropsko celino v miru. Prav ta dan, ko se je Napoleon zadrževal v Nogenatu, je pričakoval, da bo vsak trenutek prispelo sporočilo, da je bila podpisana mirovna pogodba tudi z Anglijo. To novice bi mogli sporočiti od Rokavskega preliva v nekaj minutah s pomočjo svetlobnih znakov, glasnik pa bi Napoleona ob Marni mogel hitro najti. Po

188

zadnjih poročilih so pogajanja v Londonu dosegla zadnjo kritično točko.

Napoleon je imel od samega tega posla in tisoč drugih stvari polno glavo. Zabaval se je nad zbeganimi uradniki tega mesteca, prebrl seznam rekrutov, sem pa tja pohljal zaradi njegovega vestnega izvrševanja službe poročnika, ki je vodil nabor, si ogledal v petnajstih minutah po deset hiš, da bi se prepričal o tem, če so tisti, ki so bili zapisani v seznamih, resnični živi ljudje, ne pa morda samo imena, se zanimal, koliko davkov je bilo v tej kraju plačanih, grajal nekatere nepravilnosti, ki so se dogodile pri ocenjevanju premoženja tistih meščanov, ki so uživali kakšne izjemne ugodnosti, ugotovil, da bi se dale v primeru vojne v dolini Marne s pomočjo mostu v Nogenatu odstraniti prometne ovire v Chateau-Thierry in da bi se dalo braniti ta kraj z okoliških gričev prav lahko je z nekaj topovi — nato pa odšel v spremstvu svojega izmučenega poročnika nazaj v glavni stan. Med potjo je premišljeval o tem, če bi mu morda prinesel Cambaceres ali pa brat Joseph Bonaparte prvi kakšna podrobna poročila o mirovnih pogajanjih z Anglijo.

»Bržkone Joseph. On se bo gotov potrudil, da bi dokazal, kako važni so bili njegovi nasveti. Naš ljubeznivi drugi konzul Cambaceres se bo najbrž med potjo kje zadržal in bo šel opoldne lepo jest. Njegova kosila so še vedno zanj več kot pa njegova poročila. Da bi moja rodbina vendar še enkrat obračunala s to demokracijo! Joseph in Lucien — kako dolgočasno je vendar njuno neprestano govorenje o »Javnem mnenju!«. Javno mnenje! Javno mnenje sem zdaj jaz. Ljudje verujejo to, kar se jim dovoli verovati, in to do ločin jaz. Le lastna rodbina tega seveda ne verjame.

Ne bo dolgo trajalo, pravi mati. Pauline trdi, da mati še vedno zbira ludorje v skrinji s sfinjo, ki jo ji je poslal njen Kleber iz Kaira. Kleber, ta me je čutil. Zdaj je mrtve. Mati bo prihodnje zbirala napoleonodre, na katerih bo vtisnjena moja glava. Dve leti miru z Anglijo — in potem...« Srdito je pogledal na orle na praporih pred vrati skromne hiše, ki jo je počastil s svojim obiskom. Dokler bo ta hiša skromna, ne bo mogel nihče, kdor bo stopil čez njen prag, pozabiti, da je čez ta prag nekoč šla tudi Napoleonova senca.

V njej je njegov tajnik izpraznil prednje sobe in namestil v njih vojaško opremo z bronastim šarjirjem, ki so jo vedno vozili s seboj. V sobi na drugem koncu hodnika je bila postavljena njegova ozka vojaška postelja z mehkinimi žimnicami in trdim zglatjem. Strežnik je zaprl polkna.

»Čez pol ure, Bourienne«, je dejal. »Pisma morajo danes proč, včerašnja jutranjo pošto je treba rešiti. Najprej vrečo iz Italije.

Uredi jo. Ne maram videti nobenih prošelj kakih vdov. Potrebujem sporočila iz Piemonta.«

Bourienne je potrpečljivo odgovoril in stokal, ko je šel njegov gospodar, nekdanji njegov razredni tovariš, po hodniku. Pogrešal je svojih udobnih prostorov in gladkega poslovanja v Tuileriesh. Nadzorovanje po posameznih krajih si je izmislil vrag. Napoleon se je vlekel na posteljo, da bi zaspal.

Pred vrati je stal stražar. Nek sergeant je pregledal hišo. V neki skrinji je našel skritega mladeniča. »Hotel sem videti generala Bonaparta, samo enkrat sem ga hotel videti,« se je kremžil.

Sergeant ga je stresel. »Tais — toi. General spi, ti ščenč. No torej, za moj del pokukaj tja, ti cepec ti.« Krepko ga je držal za ovratnik.

Mali Pierre Mortier je srepo pogledal v sobo svojega očeta in videl, kako je nek možki v zeleni uniformi, ki je imela bele robove, ležal zleklen čez vojaško posteljo. Ležal je na hrbtu, roke pa je imel prekrizane na prsih. Oči so bile zaprte. Bledi, olivno barvni obraz je bil podoben mrliškemu; prav kakor odtis na kovanem denarju. Nekaj vlažnih šopov las mu je viselo čez obrvi in voščeno barvna ušesa. Nosnice so bile nožne, kakor bi bile prozorne. Edini znak, da je mož še živ, je bil lahki drget tankih ustnic, ko je dihal. Sem pa tja se je včasih zganila guba na njegovih škornjih, kakor da se je noga vznemirjeno stresla. Mali Pierre ni vedel, da je bilo tisto, kar je vznemirjalo to nogo, Anglija. Ni mogel pozabiti te sobe.

Roka, ki je držala Pierra za ovratnik, se je še bolj stisnila, Potiskala ga je čez hodnik in ga vrgla pri zadnjih vratih ven.

»Tako,« je zarenčal sergeant nad njim kot medved. »Tu imaš kos pogace. Pomisli na to, da si videl Bonaparta. Ti — drobna repica —. Pomisli na to! Zdaj pa se poberi in drži jezik, sicer —« Gobezdavi stražar z zlatim čopom na medvedji kapi je ravno šel tod mimo. Grozeče je zgrabil za puško in se režal.

»Il est colossal, colossal,« se je širokoustil mali, ko je z nekaj pobalini na cesti delil pogace. Toda dalje ni mogel, kajti v tem trenutku je pripeljal mimo modrikasti popotni voz. Na kozlu sta sedela dva gospoda. Voz je pridrvel naravnost v Nogenat. Jesenski prah se je vrtinčil v oblak za njim.

Ustavil se je pred hišo Pierrovega očeta, kjer je stalo pred vrati nekaj novih svilenih praporov z orli na vrhu. Sergeant je pridiral ven, Pobalini so se zbrali in radovedno opazovali, kaj bo. Nekdo od gospodov se je očitno hudoval nad nečem.

»General Bonaparte spi in ga ne sme nihče motiti!« je dejal sergeant strogo, navil brke in si ogledoval razburjena Nemca od nog do glave. Konj je na vso moč zarezgetal.

Od tu in tam

Narodna skupščina je včeraj obravnavala poročili verifikacijskega odbora, ki sta ju podala poročilec večine dr. Vekoslav Miletič in poročilec manjšine dr. Žugič. Poročilo prvega je povedalo, da je verifikacijski odbor odklonil vse pritožbe, ki so bile poslane proti potrditvi poslanskih mandatov z liste JRZ in z liste opozicije. Po končanih poročilih je bila debata, v katero je prvi posegel opozicionalec dr. Tupanjanin, ki je imel mnogo povedati o terorju pri volitvah. Na njegove pripombe je odgovarjal minister za prosveto Kučundžić. Med drugim je govoril tudi mali dr. Lazica Markovič, edini poslanec iz vrst politične skupine Ace Stanojeviča. Od vladnih poslancev je govoril dr. Ljuba Popović, ki je poudaril trdno voljo vlade, da pride s Hrvati v vseh vprašanih na čisto in da sklene z njimi sporazum. Končno se je oglasil k besedi poslanec Žugič, ki je izjavil v imenu vseh opozicijskih poslancev, da zapuščajo sejo skupščine. Ko so ti poslanci odšli, je povzel besedo notranji minister Milan Acimović, ki je pobijal pritožbe opozicije glede volivnega terorja s strani vlade. Navedel je odlok ministra dr. Korošca, ki je vsem podrejenim organom naročil, da morajo pri volitvah nastopati strogo objektivno in po zakonu in morajo z vsemi zakonitimi sredstvi zagotoviti vsem volivcem, da neovirano izvrše voljno dolžnost. Njegov govor so vsi poslanci prekinjali z vzkliki odobravanja. Ker so končne vse formalnosti glede overjavanja poslanskih mandatov, bodo poslanci položili obvezno prisego. K tej prisegi pa se bo opozicija vrnila v skupščino.

Okrog vsakoletne proslave zaščitnika in patrona mesta Dubrovnika sv. Vlahu, se je nedavno vnel prepir med občinsko upravo in med zastopniki meščanstva. Nasprotstva izvirajo v prvi vrsti iz političnih razlik med obema stranema. Proslava nekdanjega zaščitnika dubrovnike republike je bila vsako leto zelo bučna in slovesna, kar je občino veljalo precejšnje denarje. Letošnji spor pa se je končal tako, da je občina odpovedala vse zunanje manifestacije in ni hotela potrošiti velikih vsot za okrasitev mesta. Pač pa je vsoto, ki je bila za to namenjena, porabila za socialno pomoč. Na dan sv. Vlahu je podelila vsem meščanom revščino in brezposelnim večje količine živil in nekaj denarnih podpor.

Lažnega časnikarja so prijeli te dni v Smederevu. Pustolovec Milenko Matejič se je lani na jesen pripeljal v Banja Luka in se na policiji prijavil pod drugim imenom, zraven pa navedel kot svoj poklic časnikarstvo. Prva njegova pot je bila k nekemu tiskarnarju, kateremu je natvezil, da namerava v Banja Luki izdati dnevnik, ki bi bil strankarsko neodvisen in objektivni. Denarna sredstva da so mu zagotovljena iz inozemstva. Tiskarnar mu je izdal prvo stran poskusne številke novega časopisa, ki jo je Matejič vzel s seboj. Prav s tem sredstvom si je utrl pot do petičnih Banjalčanov. Začel se je na več strani ženiti, dokler ni iztaknil hčerke precej bogatega trgovca. Oče in mati sta bila kajpak vesela, da se bo njuna hčerka poročila z direktorjem in glavnim urednikom nepolitičnega lista. Kot dokaz je Matejič pokazal prvo stran poskusnega časopisa. To mu je pomagalo, da je dobil večje posojilo od trgovca in nato pobegnil. Šele po nekaj mesecih so ga zasledili in prijeli v Smederevu. Z njegovim časopisom seveda ni bilo nič.

Staro vojaško bombo je vrgel v sobo svojega brata in matere kmet Vojislav Plavšil iz Semala pri Kraljevu. Še do nedavnega so vsi trije živeli pod skupnim krovom. Zaradi nesoglasij pa so nazadnje sklenili, da se bo mlajši brat Marko odselil z materjo vred in se bo postavil novo hišo. Vojislav mu je izplačal štiri ture, nakar se je Marko obvezal, da bo do smrti vzdrževal svojo mater. Ker je pa Marku zmanjkalo za gradnjo denarja, si je pri Vojislavu izposodil še tisoč dinarjev. Ko je rok za povračilo dolga potekel, na Marko dolga ni mogel poravnati, je sklenil Vojislav maščevanje. Sredi noči je vdril v bratovo hišo in vrgel v spalnico staro vojaško granato. Rezlegla se je silovita eksplozija. K sreči pa je ostala mladi neopškodovana, le Marko je bil težje ranjen. Vojislav pa je pobegnil v gore.

Sredi mesta Skoplja je s svojim smrtnim sovražnikom obračunal krojač Dimitrije Jordanović. Stopajoč po ulici, je zagledal nekaj korakov pred seboj tiskarja Todora Stojanoviča, ki je držal v roki odprti nož. Krojač se ni obotavljal, temveč je potegnil samokres in Todora ustrelil. Ozadje njunega sovraštva tvori Todorojevo nemoralno življenje. Zametnik je svojo ženo in se vlačil z drugimi. Dostikrat jih je pripeljal celo na dom, pa jim je moral prava žena streči. Nekajkrat pa je žena zaradi Todorojeve nasilnosti pobegnila v krojačovo hišo. Tako je storila tudi pred tednom. Zato je Todor zagrozil krojaču, da ga bo ubil, čim ga sreča. In res je nameraval svojo grožnjo izpolniti, če ga ne bi krojač prehitel. Na policiji so poleg tega imeli zapisano, da je Todor kmalu po vojni ubil nekega človeka in da je ogoljufal svoje stranke, kadar se je dalo.

Zaklad dragocenih predmetov je odkril v neki duplini delavec Antun Grbič iz Cavtata, ki se je na poti domov pred nevihto zatekel v zaveš. Ker dež le ni ponehal, je Grbič iz dolgočasnja začel premetavati kamenje. Nenadoma pa zagleda na tleh zlato uro, zlato broško, ček za pet funtov šterlingov in več biservov. Odsel je vse najdeno na policijo, kjer so takoj ugotovili, da pripada najdeno blago neki Nemki, kateri je poleti neznan ta iz hotelske sobe v Dubrovniku izmaknil nakita in zlatnine za 150.000 dinarjev. Policija je Nemko obvestila o najdbi ter obenem prosila, naj podeli poštenemu delavcu primerno nagrado.

Pogajanja za enotno listo pri volitvah v ljubljanski Pokojniški zavod so se razbila zaradi odpora splitskih društev zasebnih namočencev. Predsednik zavoda dr. Milavec je zaradi tega odstopal v Split, vendar pa vsi napori niso rodili uspeha, ker so posamezna društva zahtevala preveč enostransko razdelitev odborniških mest. Tako je poskus za enotno listo propadel, a posledica je, da bodo morale biti volitve razpisane.

Svojo ženo in sebe je ustrelil železniški uradnik Savo Božičkovič iz Slavenskega Broda. Zaradi nepretnosti razpisi se je žena preselila k drugemu in z njim živel dalj časa. Mož jo je ponovno prosil, naj se vrne k niemu. Prošnje pa so bile vselej zastoni. Ko je Božičkovič predvčeršnjim ženo spet prosil, mu je odgovorila, da je našla boljšega moža. Na to besedo je Božičkovič potegnil samokres in ustrelil ženo in nato še sebe.

Silno skromen in mehak je bil kmet Jovan Karmor iz Martonoškega pri Stari Kanji, ki je zalotil na obisku pri svoji ženi ljubimca. Že dalj časa je smuil v zvestobo svoje žene. Pa je takole naredil: Dejal je ženi, da gre za dva dni v mesto. V resnici pa se je skrival in prežal okrog hiše. Kmalu po njegovem odhodu je žena poklicala svojega ljubčka in se z njim v hišo zaklenila. Toda Karmor je zabarikadiral vrata na zunanji strani in skozi okno zlezal v hišo. Z naglo kretnjo je vrgel pripravljeno zanjko na presenečeni par in ju tako ukrotil. Naredil pa ni nič drugega, kakor da je ženo in njenega ljubčka prisilil k temu, da eta podpisala potrdilo, da se ne bosta nikdar več sestala.

Ljubljana od včeraj do danes

Po lepem vremenu, ki se je v naših krajih vsidralo zadnje dni, je spet pritisnil mraz z močnim meglo, za katero na Barju niso nikdar v zadregi. Davi je živo srebro že spet zlezlo na sedem stopinj pod ničlo. Mraz je bil prav občuten, zlasti še, ker ga je ostril bridki krivec. Zdi pa se nam, da se ne motimo, če menimo, da bomo še precej časa imeli lepe in jasne dneve. Zdjaj se že močno pozna, koliko je dan daljši. Zjutraj že zgodaj skoraj ni več niti treba prižigati luči. Človek se opravi lahko kar pri dnevnih svetlobi.

Na reševalni postaji

vedo povedati, da so včeraj prepeljali v bolnišnico petnajst ljudi; posebnega primera niso zaznamovali. V vseh primerih je šlo le za bolnike z notranjimi boleznimi. Pa tudi štoklja je obiskala neko družino.

Novi gostje v bolnišnici

Šestnajstletni Ciril Klopčič, sin posestnika v Moravčah, je nekje iztaknil staro pištolo. »Lavor-bar« je pa hudo nevarno orožje, zlasti kakšna stara šklemfa. Fant ga je nekaj pregledaval in preskušal, pa se je nenadoma sprožilo in že se je obstrlel.

Na kirurški oddelku v ljubljanski bolnišnici so pripeljali štiriinidesetletnega Jožeta Kocijana, hlapca pri gostilničarju Furlanu v Vrbljenah pri Tomišlju. Pri Furlanu je bila na Svečeno gasilska veselica. Brez vina pa seveda na Kranjskem ni nobene veselice in tudi pravega veselja ni, če se gostje »traktirajo« s samim malinovcem in limonado. Merica je romala za merico v grla, kjer je bila žeja huška kakor v Sahari. Nekateri možaki, ki ne vedo za pravo mero, so se ga krepko nasekali. Dva rogovileža sta kar na lepem začutila tako moč v rokah, da bi lahko drevje s koreninami vred ruvala. Do drevja pa je bilo predaleč, zato sta za prvo potrebo zagrabila kar mirnega domačega hlapca. Zavlekla sta ga iz hiše vven in ga začela obdelavati. Tako hudo sta ga pretepla, da bi bil nemara kar tam na mestu mrtev obeležen. Na vsi srečo pa so prihiteli trezni ljudje, ki so hudobna napadalca zvelikli proč ter Kocijana osvobodili. Težko poškodovanega Furlanovega hlapca so prepeljali v ljubljansko bolnišnico, kjer ga zdaj zdravijo od hudih ran. Pravica pa je še na svetu, in njen grenki kruh bosta zdaj morala jesti togotna rogovileža, kajti vsi to stvar je vzelo v roke orožništvo, ki bo vse lepo preiskalo; jasno je, da se napadalec ne bosta pri tem izkazala kot jagnjeta.

Hlapec pri Heinricharju v Selcih, Tone Baš, je gnal kravo k biku, žival pa je kar nenadoma postala muhasta. Začela je skakati sem in tja, nato pa je hlapca butnila z rogom tja v nos. Baš ima zlomljeno nosno kost in se zdravi v ljubljanski bolnišnici.

Tovarna dobrih redov

V zraku je že nekam čutiti prvo pomladansko razpoloženje. Nebo je sinje in čisto kakor ribje oko, po jasah cvete teloh, zvončki kimajo s svojimi belimi glavicami in trobentice rumene po sončnih krajih. Tu pa tam se že oglasi v grmovju tudi kak korajzejski ptiček. Prav zares, daleč ni več do vesele pomladi.

Mlajši ljubljanski rod, rosna mladina takole od petnajstih pa tja do sedemnajstih let to prav dobro čuti. Prvi parčki se že začenjajo izdajati iz družbe, pa se spet redno zbirajo v skupince, ki čeblijo prve zaljubljenice neumnosti in brezposelnosti ljubeznosti. O ti mila, zlata ljubljanska mladina! Čedno oblečeni fantički, ki nosijo frizuro à la Robert Taylor in punčke, ki se nosijo ljubko kakor Danielle Darieux, so dika in ponos papančkov ter mamic, ki se štejejo k takimenovanim boljšim krogm. Tale mladina nima prav nobenih drugih skrbi kakor samo to, kako bo spet dobila od nežne in ekrbne mamic ali pa od ljubeznega »papačica« kaj drobiža za »sprotje«. »Sprotje« pomeni seveda hojo v kino in tudi v slaščičarno. Dobro se godi temu mlademu »boljšemu rodu«, prav zares dobro in predobro! Siti so zmerom, za sta-

novanje jim ni treba skrbeti, kdo jim bo postlal tudi ne, kdo zakrpal nogavice — tudi ne, kdo osnažil čevlje — tudi ne, kdo zlikal hlače, da bodo spet imele tako lep pregib kakor ga imajo Ede-nove — tudi ne. Skratka, prav pod milim nebom nimajo nobenih skrbi, ki običajno tako tarejo manj erčne smrtnike. Ojci, precej, — to je fletno in lepo življenje, kajne?

Tile miljenčki in miljenke seveda hodijo v šolo, da doma ne delajo napotih. Šola pa jih seveda ne »cerkla« tako kakor jih doma. Tam jih prav nič ne razvaja. Profesorji ponavadi merijo vse učenje z enim in istim pravičnim merilom. Razvajejenčki, ki jim po glavi bolj rojé kino, slaščičarna in toli mično »ljubavno šepetanje«, seveda ne razodevajo hudega nagnjenja do šolskih knjig. Posledice so jasne kakor beli dan — saj pa tudi drugačne ne morejo biti: »fajfica« se k »fajfici« vrsti, polomeček in »lamajla« v šolski madrostiti, »cvek« se nabirajo kar na debelo. Kam iz zadreg? Doma bodo hudi, seveda, s »fajfami« ni nihče zadovoljen, samo Angleži, ampak ti imajo take, da se da nanje kaditi. Seveda bosta »papači« in »mamači« občutno skrcila drobiž za »sprotje«. Potem pa bo zabahanje v kino in v slaščičarno omejeno kar preveč. Treba bo ukreniti potrebne korake, da do te nadleže in sitnosti ne bo prišlo.

In mlade glavice so res potuhtale nekaj prav izvrjnega, predzreaga, kar se te da, ampak prav zares učinkovitega. Zamislite si naslednji zanimivi prizor:

V neki ljubljanski slaščičarni je te dni, ko so prišla spričevala iz razrednikovih rok v roke študentov in bi morala romati v roke staršev, sedela v temnejšem ozadju skupina »zlate mladine« pri »kremšnita«h. Nekaj so žujljali in šušljali ter stikali butičke ti fantički in deklički. Le kaj bi to bilo?

Pogled je opazovalca ponesel k svetlemu oknu. Tam pri ulici je sedel, kar vsemu svetu »na vop-gled«, hudo učen možak, nadebudni gojenec svete vede alkimije, recimo mu Tomaž Bruc. Ta »izvestni« Tomaž Bruc je imel pred seboj na mizi dve drobni, drobčni etekleničici s čarobno tekočino napolnjeni. Pred seboj pa si je bil razgrnil pisanje v knjižici. To pisanje ga je bilo v oči. In že je odmašil etekleničico ter polil nekaj kapljic po »pisanju«... In čudo čudovito glej — na nekem kraju je »pisanje« izginilo. Aha, tak čarovnik je ta Tomaž Bruc, pomočnik v sili! Knjižice so se vrtile, z močeno gesto jih je »coperniki« odlagal. In že se mu je kar s tucatom »bukvic« v roki približal rosi mladenci ter mu jih položil na mizo. Za njim pa je pristopil še drugi. In »industrija«, ta prečudovita tovarna dobrih redov, je delala s palno paro. Punčke so bile sramežljiveše, toda njihovi mladi vitezi so jih velikodušno rešili iz zadrege in nosili njihove knjižice v »žehto«. Tomaž Bruc pa je delal z veličastnim čelom; če bi bilo njegov čelo zrcalo, ki se v njem prav gotovo ogledovali galebi obeh oceanov. Knjižica za knjižico je romala spet nazaj k osrečenim mladim lastnikom. Aha, zdaj je stvar stopila še v zaključno fazo. Še nove rede je bilo treba razrednikovih pisavi podobno »vnesti« v nerodne »bukvice«! Tudi to je bilo naglo v kraju. Zdjaj pa brz domov, k »papačju« in k mamic! To bosta vesela miljenčkovega uspeha in »procvita« v šoli! No, po ogledu bo pa čarobni mož spet pomagal s čudotvorno tekočino, dobri red bo pod to »coperniko« spet skopnel kakor majski sneg, stari, slabi pa spretno skočil na prazno mesto — pa se ne bo prav nikjer poznalo, da je bila izvedena tako zamotana metamorfoza.

Tomaž Bruc je tisto dopolne prav gotovo postal bogat, tudi, če je za svoj trud dobival le po kovaču. Ali bi bil poziljal ta salabolski »trikmajster«, če bi zvedel, da take reči neizprosmi zakon kaznuje s § 214., ki pravi, da za »copernike« take sorte grešnik dobi lahko do pet let robije!

Fantički so se držali korajžno, punčke, občutljivejše, pa so zardevale, ko so pazile, da je »coperniko« spregledal opazovalec, ki mu recimo »Sokolje oko«. Presneto jim je bilo sitno. O ti čudovita mladina, na kakšne reči ti dandanašnji vsega dobrega preobjedena že ne pride!

Vremensko poročilo

»Slovenskega doma«

Kraj	Baromet.-sko stanje	Temperatura v °C	Relativna vlažnost v %	Veter (smer, jakost)	Pada-vine (mm)	Vreča
Ljubljana	775.8	1.5	-6.2	85	0	—
Maribor	775.1	1.1	-9.0	80	0	—
Zagreb	773.4	1.0	-2.0	60	10	NNE
Belgrad	773.2	3.0	-3.0	80	10	0
Sarajevo	774.5	2.0	-3.0	70	10	0
Vis	768.9	5.0	1.0	80	0	E
Split	763.4	10.0	1.0	40	0	NE
Kumbar	766.9	11.0	4.0	40	0	N
Rab	770.5	7.0	1.0	80	0	0
Dubrovnik	766.0	12.0	2.0	40	0	NE

Vremenska napoved: Jutranja megla, čez dan večinoma jasno in mrzlo vreme.

Splošne pripombe o poteku vremena v Ljubljani od včeraj do danes: Iz noči do 11.30 je bilo popolnoma oblačno. Ob 11.40 se je oblačnost pretrgala, pojavila se sonce, a je ostalo še pretežno oblačno do 12.30. Od 12.30 dalje se je precej hitro jasnilo; ob 14.15 je bilo popolnoma jasno. Ves popoldan, kakor tudi zvečer in ponoči je bilo jasno, proti jutru pa je nastopila gosta nizka megla. Najnižja toplota zraka na letališču je bila — 9.5 stopinj Celzija.

Koledar

Danes, sobota, 4. februarja: Andrej. Nedelja, 5. februarja: Agnita.

Obvestila

Nočno službo imajo lekarne: dr. Piccoli, Tyr-seva 6; mr. Hočvar, Celovška 62; mr. Gatus, Moste, Zaloška cesta.

Mestno zdravniško dežurno službo bo opravljal v soboto od 8 zvečer do ponedeljka do 8 zjutraj mestni zdravstveni svetnik dr. M. Franta, Poljska cesta št. 15-11, telefon št. 32-81.

Člani Mrakove igralske skupine bodo v petek 10. t. m. nastopili v frančiškanski dvorani z Mrakovo tragedijo »Grohar«, katere uprizorjanje je pred nedavnim oblasti zopet dovolilo. Delo je zrežiral avtor sam, ki igra tudi dve glavni vloji, in sicer Groharja in njegovega antipoda cesarskega svetnika Vrbo. Že zdaj vlada za predstavo živahno zanimanje.

Društvo za pravno filozofijo in sociologijo in Filozofsko društvo v Ljubljani prirediti v soboto 4. februarja t. l. ob 18 v predavalnici Mineraloškega inštituta predavanje o temi »Veliki ljudje o zgodovini. Predaval bo univ. prof. dr. Nikola Vulić iz Beograda. K temu predavanju vabljeni vsi, ki se zanimajo. Vstop prost.

Socialno-ekonomski inštitut v Ljubljani priredi v četrtek, 9. februarja ob 8 zvečer v dvorani Delavske zbornice predavanje Filipa Uratnika, glavnega tajnika Delavske zbornice, o temi: »Letni prirastek prebivalstva v Sloveniji in Jugoslaviji in njegova porazdelitev na poedine poklice.« Člani in prijatelji inštituta vabljeni.

Osnutki za spomenik Viteškemu kralju Aleksandru I. so na ogled še do vključno nedeljo, 5. febr. — Vstopnina 3 din.

Zanimivo pedagoško predavanje. »Vzgoja odraslih na Angleškem« priredi Pedagoško društvo v ponedeljek, dne 6. t. m. ob 6 zvečer v dvorani mineraloškega inštituta na univerzi. Predaval bo mladi slovenski pedagog dr. Vinko Brumen, ki je ves lanske leto študiral vzgojeslovje v Angliji. Vse, ki se zanimajo za aktualni tema, vljudno vabimo k udeležbi. Vstopnina ni.

Popoldanska predstava romantične svojeigre »Darinka« v Rokodelskem domu. Jutri popoldne ob pol petih bo rokodelsko društvo ponovilo pri premieri krasno uspešno spevoigro »Darinka«. Kdor ni bil pri prvi predstavi, naj pride gotovo jutri k lepi igri, za katero se zanimajo tudi številni gostje z dežele. — Predprodaja vstopnic je dopoldne od 10—12 v Rokodelskem domu, Komenkova ulica št. 12.

Siva moška suknja s svetlo podlogo je bila po pomoti zamenjana na lovskem rajanju v dvorani na Taboru. Goepod, ki jo je zamenjal, se naproša, naj jo odda na naslov: Miro Gregorin, Mestni trg št. 15 (trgovina Mikuš).

Blato na Pogačarjevem trgu je res zelo nadležno, toda ta trg je makadamski ter je zato ob dežju in snegu moker in razmehčan. Vsak dan ga ni mogoče posuti in strganje blata vsak dan bi bilo tudi brez uspeha, zato bodo pa ljubljanske gospodinjice tem bolj zadovoljne, ko na ves Pogačarjev trg ter sploh ves prostor od kresije pa do Zmajskega mosta z Vodnikovim trgom sprameksiran. Vsa naš živilski trg z okolico bo torej tako utrjen. Kakor je že sedaj utrjen vešidel Vodnikovega trga, vendar pa moramo počakati trajno suhega in toplega vremena, ker drugače ni mogoče sprameksirati cest. Že lani so bila ta dela v programu, vendar pa zaradi slabega vremena in zelo nučnih del s cestlo ob novi tramvajski progi k Sv. Križu in z ureditvijo Dolenjske in Karlovske ceste Pogačarjev trg ni prišel na vrsto. Za ureditev vse okolice živilskega trga potrebni kredit je zagotovljen v novem proračunu in zato se prav kmalu znebimo blata in prahu na vsem živilskem trgu.

Frančiškanska prosveta M. O. v Ljubljani priredi v nedeljo, 5. februarja ob 5 popoldne nad vse zabavno burko v treh dejanih »Trojci« v priredbi in režiji Milana Skrbinskega. S to burko nudi oder frančiškanske prosvete najučinkovitejšo prednostno zabavo za mal denar. Rezervirajte si vstopnice v predprodaji Pax et bonum od 4 do 10 din. Člani popusti!

Parna kopel Okrožnega urada za zav. delavcev na Miklošičevi cesti 20, je odprta za moške vsak torek in soboto, za ženske pa vsako sredo od 14—18. Enkratna kopel s perilom stane 12 dinarjev.

Pozor smučarji! Frančiškanska prosveta M. O. v Ljubljani priredi v torek, 7. februarja ob 8 zvečer v frančiškanski dvorani športno-skiotično predavanje »Lepota in koristi smučarskega športa«. Ob krasnih naravnih slikah govori dr. Ivo Pirč. Predprodaja vstopnic po enotni ceni 3 din v livarni Pax et bonum v frančiškanskem prehodu. Lep večer za naše smučarje. — Smuk!

Ljubljansko gledališče

DRAMA — Začetek ob 20.

Sobota, 4.: Veronika Deseniška. Izven. Znižane cene od 20 din navzdol.

Nedelja, 5., ob 15: Dobružda 1916. Izven. Znižane cene od 20 din navzdol. — Ob 20: Potopljeni svet. Izven. Izredno znižane cene od 14 din navzdol.

OPERA. — Začetek ob 20.

Sobota, 4.: Frasquita. Red A. Nedelja, 5., ob 15: Pod to goro zvezna. Izven. Znižane cene od 20 din navzdol. — Ob 20: Eyge-nij Onegin. Izven. Znižane cene od 30 din navzdol.

OGLEJTE SI SEDANJE CENE V NAŠIH IZLOŽBAH!

ZADNJI TEDEK, SAMO SE DO 11. FEBRUARJA

prodajamo s popustom

ANTON BRUMEC, LJUBLJANA NASPROTI GLAVNE POŠTE

Kakor vsako leto, tako tudi letos
Samo od 23. januarja do 11. februarja
na vse naše blago, kljub našim znano nizkim
cenam. Pri nas je vsak komad vidno označen
s ceno in od te cene dobite velik popust!

IVAR OBLEKE:

Minister Maistrovič med našimi športniki

Včeraj je obiskal minister za telesno vzgojo g. Ante Maistrovič vse naše športne panoge in športne organizacije. Dopoldne ob 9 je prišel v spremstvo svojega šefa kabineta k podbanu g. Majenu, nato ob 10 k ljubljanskemu županu dr. Adlešiču. Od tod je odšel g. minister v prostore Jugosl. zimske športne zveze, kjer ga je pozdravil podpredsednik dr. Ivo Pirč.

Potrebe slovenskih športnikov in poročilo o zimskem športu v Sloveniji so podali tajnik g. Kunstelj, ravnatelj Tujsko-prometne zveze g. dr. Žižek in pa g. Gorec.

Takoj za tem je odšel minister v palačo »Viktorio« k Slovenskemu planinskemu društvu. Tudi tukaj so pozdravili g. ministra vsi odborniki. Dr. Pretnar mu je pokazal obširno planinsko literaturo in mu tudi poklonil nekaj izvodov knjig, nadalje je prosil g. ministra za blagohotno naklonjenost za ekspedicijo, ki jo namerava SPD prirediti letos v Južno Srbijo in na Sar planino.

Največje presenečenje za g. ministra je bil obisk na Stadionu. G. minister ni mogel verjeti, da je ta ogromni, lepi in okusni stadion izključno delo privatne iniciative in slovenskih rok, ter je vzkliknil: »Nenavadno sem presenečen, ko vidim tako pomorno stavbo, namenjeno telesni vzgoji v razmeroma tako majhnem mestu, kakor je Ljubljana.« G. ministra so na Stadionu pozdravili predsednik stadionske zadruge g. Remec in načelnik ZFO g. Kermavner. Odtod je odšel g. minister na igrišče ASK Primorja, kjer sta ga pozdravila g. Sancin in g. Šibenik. Nato pa se na bližnje igrišče in športno dirkališče ZSK Hermesa v Šiški. Od tu je krenil minister proti mestu in spotaloma obiskal tudi igrišče tenisa in drsalnišče SK Ilirije pod Cekinovim gradom. Nato si je ogledal minister še telovadnico ljubljanskega Sokola v Tivolju.

Popoldne ob treh je obiskal minister prostore Prosvetne zveze in Zveze fantovskih odsekov. Dal se je izčrpno poučiti o najmočnejši slovenski fantovski organizaciji, ki šteje danes že 400 društev s 15.000 organiziranimi člani, dočim ima Zveza

dekliških krožkov svojo posebno, skoraj nič manjšo organizacijo. Živahno se je minister zanimal tudi za slovenske prosvetne domove in za delo Prosvetne zveze. Takoj za tem je odšel v telovadnico Vzajemne zavarovalnice, kjer so pozdravili ministra v telovadnih oblekah najboljši telovadci Zveze fantovskih odsekov. Telovadci so nastopili s sijajnimi vajami na bradlji, konju, drogih in krogih. Minister je bil navdušen nad vajami, ki so jih pokazali Franki, Fr. Kermavner, Varšek, Janež, Kokot, Hercig in Jezeršek.

Od tod je minister obiskal še sokolsko župo in Gasilsko zajednico. Proti večeru je sprejel zastopnike raznih športnih klubov v palači banske uprave. Danes dopoldne ob 10 pa odpotuje gospod minister v Planico.

Športne vesti

Prvi nastop naših v Švic. Prvi nastop naših ledenih hokejistov v Zürichu za svetovno prvenstvo v lednem hokeju je prinesel našim reprezentantom nič manj kakor 24 daril, ki so jim jih natresli Čehi. Rezultat ne preseneča kljub temu, da je višji kakor smo pričakovali. Naši reprezentanti so začetniki, ki so se prišli v Švico učiti. Onim škodoljšnežem, ki bodo sedaj govorili, čemu smo se hodili blamirati v Švico, češ da nič ne znamo, povemo le toliko, da so ob prvem nastopu kanadskih hokejistov v Evropi na zimskih olimpijskih igrah v St. Moritzu vse evropske države izgubile z dvočestvitničnim rezultatom.

Druga tekma med Švico in Latvijo se je končala z zasluženim zmago Švicarjev v razmerju 12:0. Nocoj nastopijo naši reprezentanti proti Švicarjem. Tudi v tej igri ne bo mnogo boljše, kakor je bilo proti Čehoslovakom.

Državno prvenstvo v klasični kombinaciji. Včeraj so prispeli v Zagreb in odtod takoj na Sijeme vsi slovenski tekmovalci, ki bodo startali na državnem prvenstvu v klasični kombinaciji. Proga za tek je dolga 16.700 metrov in ima višinske razlike okoli 170 metrov. Proga ni posebno težka. Snega pa je tudi še 30 cm. tako da se bodo tekme lahko v redu izvršile. Nedeljski skoki bodo na 30 metriški skalnici. V glavnem bodo tekmovali samo Slovenci.

Usoda največjega gangsterja Al Caponeja

Po svoji obsodbi je dejal, da je postal žrtev nepoštenosti

Ali je res neumen? Ali bo vse življenje sedel? Tako se sprašujejo Američani — menda najbolj romantično ljudstvo na svetu — o bodočnosti največjega modernega gangsterja Al Caponeja. Na vse drugo, na Roosevelta in zapleten političen položaj so Američani kar pozabili in si belijo glave samo z Al Caponejem. Kakor se diplomati na dunajskem kongresu bali Napoleonovega povratka z Elbe, prav tako se Američani boje, da bi se vrnil mojster vseh gangsterjev. Kako to, da je ta mož zopet vznemiril ameriško javnost?

Vrhovno sodišče v Washingtonu se je odločilo, da bo Al Caponeja premestilo iz kaznilnice v Alcatrazu v pobojskevalnico na otok Terminal, ki leži v južnokaliifornijskem morju. Nekateri pa celo pravijo, da ga bodo vtaknili v norišnico.

Al Caponeja, ki so ga imenovali »mali korporal iz Cicera« (Cicero je sicilijanska četrt v Chicagu) niso zaprli v Alcatraz zaradi njegovih zločinov, ampak samo po zvijači, ki jo je iznašlo ameriško sodstvo.

Medtem ko so ga sodišča zaradi njegovih zločinov opravečala, so ga l. 1931. obsodili zaradi tega, ker ni l. 1928. prijavil svojih dohodkov in ker je že prejšnja leta škodoval državno blaginjo. Obsodili so ga na sedem let zapor in na 40.000 zlatih dolarjev globe. Ta vsota je smešna za človeka, ki premore na desetino milijonov dolarjev in katerega dohodki se cvetejo v rokah njegove žene in njegovega brata Ralpha. Po obsodbi je Al Capone rekel, da je »žrtev nepoštenosti«. Toda kazni na osemletnost je zelo učinkovala in zdi se, da posledice, ki jih je ta kazen zapustila na njegovem moralnem in živčnem stanju, se ne bodo dale več popraviti.

Alcatraz ga je uničil

Kaznilnica v Alcatrazu ima vse lastnosti, da iz nje ne moreš pobegniti. Nekaj je pripomogla narava sama, nekaj pa človek. Njeno kamenito obalo obdajajo valovi, kjer kraljujejo požrešni morski psi. Ni ga človeka, ki bi se mogel s plavanjem rešiti. Prav zaradi tega so oblasti zbrale ta otočje, kamor pošiljajo ljudi, ki so javni varnosti najbolj nevarni. To je v resnici »mesta miru«. Če Hudičevi otoki zaradi tropične vročine upropščajo ljudi telesno, potem Alcatraz uničuje ljudi prav zaradi tega groznega miru duševno.

Z Al Caponejem vred jih je bilo zaprtih 261. Ob pol šestih zvečer so jih prikavane zaprti v ozke celice. Zjutraj ob pol sedmih so vstajali in odšli v razne delavnice, kjer je bilo delo vedno enako in zato ubijajoče. To strašno monotono je trikrat na dan zmotil zvonec, ki je klical k jedi. Jedli so v veliki in mrzli sobi, v kateri je bil popoln mir. Nadzorovali so jih krepki molččci čuvaji z brzostrelnimi puškami v rokah. Njihova dolžnost je bila, da celo med temi odmori čuvajo edini zakon tega kraja — mir. Kdor se je uprl, so

ga zaprli v samotno klet, kjer je živel ob kruhu in vodi in kjer so bili izključeni vsaki »spomini na preteklost«. V ta »hladilnico« so Caponeja od časa do časa poslali, zakovanega v težke verige. Ko je prišel zopet v »osebno« stanovanje — celico, je začel besneti in razgrajati. Začel je prepevati pesmi brez vsake zveze, da so čuvajem lašje vstajali. Takoj so mu preskrbeli mrzel poliv. Pel pa je tudi žalostne ali divje »višce«, ki jih ni mogla ustaviti še tako mrzla kopel. Končno so začeli tudi zdravniki premišljevali, ali ni »ex-baran piva« čisto ponorel.

Samo še leto dni, potem pa se bo vrnil v »svoje kraljestvo«

Trdno uklenjenega in dobro zastraženega, so tega »usekanega« prepeljali v novo bivališče Čuvaj, ki so ga spremljali, so pravili, da jih je ves čas gledal s svojimi »zelenimi in skrivnostnimi očmi«. Pravijo, da so samo njegovi »poklicni« tekmeči dvignili toliko vika in krika, češ da je znorel, da bi mu onemogočili izstop iz zapor, ki ga mora prestati še eno leto. Njegovi zvesti prišasti kar nič ne verjamejo, da je »zapustil duhe« njihovega gospodarja. Če bo ostal na otoku Terminal, mu ne bo težko priti v stik s svojimi »uslužbenci«. Caponejev nekdanji »finančni minister« »Dago Mike«, je baje že res kupil s tem namenom posestvo nasproti novega Caponejevega prebivališča, na San Pedru. Odšel je čedno vsoto 400.000 dolarjev.

Zapuščina pod preteškimi pogoji

Dobi naj jo človek, ki bo prvi govoril s kakim planetom

Se vedno so na svetu ljudje, ki z veliko vneto podpirajo razne javne ustanove ne samo z besedami, pač pa tudi s svojim lastnim premoženjem. To dokazujejo številni primeri, da je ta ali oni zapustil po smrti vse svoje premoženje gotovim ustanovam, ki ta denar obrnejo v splošni dobrobit, bodisi kot podporo siromašnim ljudem, ali pa na primer za splošne kulturne namene. Tako se je zgodilo tudi v Franciji, da so nekateri bogataši zapustili svoje premoženje Francoski akademiji, toda pod gotovimi pogoji, ki jih morda celo nikdar ne bo mogoče izpolniti, ali pa vsaj še ne tako kmalu. Francoska akademija zaradi tega ne more svobodno razpolagati s tem premoženjem in ji je v veliki meri celo v neakosno breme, ker ima samo dolžnost, da ga ohrani nedotakljivega, nima pa pravice, da bi se ga tudi poslužila v svoje, čeprav še tako kulturne namene. Zato ni čudno, če je v tej Akademiji že večkrat kdo predlagal, da bi se ta denar, ki ji je

Emir Feisal, zastopnik Saudove Arabije, ki se je pripeljal te dni v London in se bo udeležil Palestinske konference.

Chicaški fotografi pa že delajo predpriprave za prihod velikega Al Caponeja, ki se bo vrnil v svoje mesto, kjer se je počutil kakor kralj.

Učinkovita proslava Rooseveltovega rojstnega dne

Pred kratkim je predsednik ameriških združenih držav Roosevelt obhajal svoj 75. rojstni dan. Ni ga praznoval samo on, pač pa tako rekoč vse Združene države. Ta dan je bilo, kakor poročajo, okoli 20 tisoč raznih zabav v proslavo obletnice Rooseveltovega rojstva. Teh proslav se je udeležilo nad dva milijona Amerikancev. Istočasno je bil ustanovljen tudi posebni odbor, ki si je nadel nalogo, da pobira prostovoljne prispevke za pobiranje otroške paralize, na kateri že leta in leta trpi tudi Roosevelt. Pravijo, da se je v ta sklad steklo v enem samem dnevu nad 200.000 dolarjev. Ni malo, če pomislimo, da dolar ni dinar.

Najmlajša Mussolinijeva hčerka Ana Marija, botrica novega prapora akademске milice v Rimu.

Programi Radio Ljubljana

Sobota, 4. febr.: 12 Plošča za ploščo z veliko grovno, kaj je na njih, pa vam ne povemo — 12.45 Poročila — 13 Napovedi — 13.20 Plošča za ploščo z veliko grovno, kaj je na njih, pa vam ne povemo — 14 Napovedi — 17 Otroška ura: a) Selma Lagerlöf: Kako je Niels Løngren popotoval z divjimi gosmi. — b) Povest v nadaljevanju, bi Gasperček — 17.50 Pregled sporeda — 18 Za delopust, igra Radijski orkester — 18.40 Pogovori s poslušalci — 19 Napovedi, poročila — 19.30 Nac. ura — 19.50 Beseda k prazniku (r. F. S. Finžgar) — 20 O zunanjih politikah (g. urednik dr. Al. Kuhar) — 20.30 Bučar: Smuk — smuke, veselogra z godbo in petjem. Sodelujejo člani rad. igral. družine in Radijski orkester — 22 Napovedi, poročila — 22.15 Za dober konec tedna (Radijski orkester).

Nedelja, 5. febr.: 8 Golobih Rudolf igra na harmoniki: vmes citre na ploščah — 9 Napovedi, poročila — 9.15 Radijski šramel — 10 Verski govor (g. dr. G. Rant) — 10.15 Prenos cerkvene glasbe iz zavoda sv. Stanislava v St. Vidu nad Ljubljano — 11 Godba grenadirske garde (plošče) — 11.30 Koncert Sodelojeta zbor »Grafika« in Radijski orkester — 13 Napovedi — 13.20 Operni sprevi ob spremljevanju klavirja. Poje g. Marjan Rus, pri klavirju g. prof. M. Lipovšek; vmes plošče: operni odlomki — 17 Kmetijsko predavanje: Gospodarska navodila in tržna poročila — 17.30 Revček Andrejček, ljudska igra (člani rad. igral. druž.) — 19 Napovedi, poročila — 19.30 Nac. ura — 19.50 Samospevi g. Toneta Petroviča, pri klavirju g. prof. M. Lipovšek — 20.30 Za kraški čas, igra Radijski orkester — 21.15 Violinski koncert g. prof. Karla Rupla, pri klavirju g. prof. M. Lipovšek — 22 Napovedi, poročila — 22.15 Za ples in dobro voljo (plošče).

Medeni teden

priredi Slovensko čebelarstvo v Ljubljani, Tyrševa cesta 21. od 6. do 11. februarja. Brezplačna razstava in pokažnja medu in medice. Prodaja kontrolirane medu znamke »Medved« po znatno nižjih cenah. Vabljeni vsi ljubitelji medu in medice.

garela bi bila daljša kot 160.000 kilometrov. Preračunali so tudi to, koliko vžigalice so lani porabili Francozi. Če bi tudi te lani porabljene vžigalice položili drugo za drugo, bi dobili neznanško dolgo vžigalico, ki bi bila štirikrat daljša, kakor pa je razdalja zemlje od lune. Precej so torej Francozi poglajali v zrak. In to samo lansko leto.

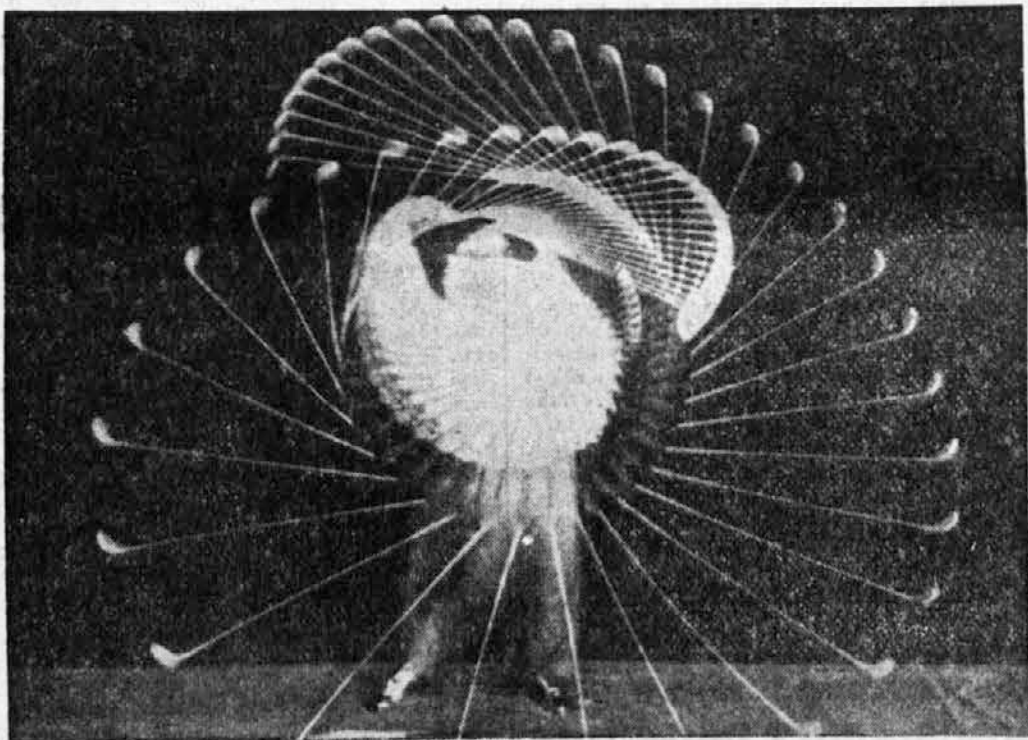
40 metrov visok Budhov kip

Na raznih krajih v Vzhodni in Južni Aziji so dozdaj že našli starodavne kipe, ki predstavljajo Budho. Tako velikanskega kipa tega božanstva pa niso odkrili še nikjer, kot prav te dni v bližini Tienšanga. Nanj so naleteli tamkajšnji kmetje, ki so kopali temelje za novo zgradbo. Komaj so razkopali dober meter zemlje, že so naleteli na nekaj trdega, na čemer sta lopata in kramp popolnoma odpovedala. Ko so zemljo razkopali široko naokrog, so šele videli, s čim imajo opraviti. Z velikimi težavami so dvignili iz zemlje velikanski Budhov kip, ki je visok nič manj kot 40 m. Od davnih časov je počival v zemlji, komaj dober meter pod površjem.

Nad 160.000 km dolga cigareta

Lepe dohodke prinaša številnim državam tudi tobak, posebno tistim, ki ga še same kaj pridelajo. Letni računski zaključki kažejo prav čedne številke, ki v večji ali manjši meri razbremenjujejo državno blaginjo.

Tudi Francozi so znani kot ljudje, ki dokaj pokade. To je pokazala francoska bilanca tudi za lansko leto. Francozi so lani pokadili toliko cigaret, da bi segale, položene druga za drugo, več kot štirikrat okoli zemeljskega ravnika. Takšna ci-

Fotografska kamera je naredila iz igralca golfa nekaj kar je prav precej podobno pavu. Slika kaže 61 fotografskih posnetkov, ki so sledili eno stotinko sekunde drug za drugim.

Norman Raily Raine:

JUNAŠTVA ROBINA HOODA

ZGODOVINSKI ROMANS S LIKAMI

Dvignil je oči in zapazil, da se je začelo daniiti. Od nekod z visokega stropa, kjer je bila majhna odprtina, na gosto preprežena z železnimi okrižjem, je prihajal prvi dan z medlo svetlobo v njegovo mračno ječo. Ni vedel, koliko je že ura, niti približno ni mogel uganiti, saj je bilo v njegovi mračni ječi skoraj vedno enak svetlo — od prvega svita pa do poznega mraka. Odondod so tudi prihajali glasovi gluhih in topih vojaških korakov. Tam gori so v enoličnem taktu hodile po dvorišču straže. Tada vese to je bilo tako daleč proč, da niti če je še tako napenjal ušesa, nikdar ni mogel razbrati človeškega glasu.

Trudno je gledal okrog sebe, prav malo stegnili noge — le kolikor so mu dovoljevale verige in okovi — se naslonil pol leže pol sede na mokri, hrupavi zid in epet tiho ždel v mislih, ki so se neprestano vrtale v nekakšnem mučnem krogotoku, ki ga ni bilo mogoče ustaviti. Spet se mu je vrnilo vprašanje, s katerim se je bil že tako dolgo ukvarjal. Naj se ga je še toliko otresal, da bi se ga končno že iznebil, vedno znova se mu je zazdelo, da je to prav za prav edino še nerešeno vprašanje, ki ga tišči in muči pred smrtjo. Brezpogojno ga bo moral rešiti, preden odide s tega sveta in za vselej zapre oči pred soncem, mesecem in zvezdami, pred vso to božjo lepoto pisane sveta, in preden zapre ušesa pred petjem in žvrgoljenjem ptic, ki bodo tudi še po njegovi smrti prav tako veselo pele in skajale po zelenih

vejicah kakor so mu bile vsako jutro in vsak večer, dokler je bil še živ, gostolele v sherwoodskih gozdovih. Zdjaj se mu je v tem mučnem razglabljanju zazdelo, da prav vsi dokazi govore za to, da je njegove smrti kriva lady Marian, takoj nato pa je bil spet po preudarku prepričan, da je ona pri tem popolnoma nedolžna in čisto bela kakor sneg. Spomnil se je, kako se je bil sprehajal z njo po gozdu okrog taborišča, spomnil se je njenih besedi, njenega priznanja, ki ga mu je dala, preden sta sedla za mizo, njenega milega pogleda, ko sta se poslavljala, njenih vlažnih oči in njenih bolestnih pogledov v dvorani, kjer so ga bili obsodili. In ko se je z duhom poglajljal v te nepozabne slike, je bolj in bolj kopal v njem slednji sum. Tako svetla, tako čista, tako češčenja vredna, tako rajeka mu je v vsej svoji ljubkosti prihajala pred oči Niti enkrat samkrat mu ni prišlo na misel, da bi ga morda njegovi zvesti prijatelji iz gozdov morda poskušili v zadnjem trenutku rešiti pred smrtjo na vislicah. Vse njegove misli so veljale le njej, lepi lady Marian. K njej mu je hitelo srce kakor na perotih. Ljubez in žalost sta ga obhajali, ko je tako mislil nanjo, na to svojo izbranko, na to svojo čvrsto, nežno srčno ljubezen.

Nekoliko pred polnoč so ga iz tega sanjarjenja nenadoma surovo vzdrnili vojniki v kruto stvarnost. Prišli so, da bi ga odpeljali na morišče. Ječar mu je ob pomoči dveh do zob oboroženih vojakov odklenil verige in ga odpel od zidu. Robin je mirno in hladnokrvno

vstal, pogledal okrog sebe, nato pa stopil k vojakom. Vzela sta ga v sredo ter ga odgnala po vijugastih somračnih stopnicah na dvorišče nottinghamske ječe. Tod se je vrnal. Zarka sončna svetloba, s katero je bilo preplavljeno dvorišče, mu je slepila vid. Zidovi so se belili in kopali v tem blešččem sončnem sijju. In oddaleč nekod je do njega prihajal sveži duh njegovih zelenih, šumnih sherwoodskih gozdov, ki jih je bil imel tako nepopisno rad in ki jih posledne bo nikdar več videl. In žal mu je postalo, ker mu ni dano, da bi bil vsaj v njih pokopan.

»Morda pa ni še vse zgubljeno, morda vendarle ni še propadlo tudi zadnje upanje! Morda ga bodo njegovi zvesti prijatelji le še rešili v zadnjem trenutku?« Nenadoma mu je v mračno dušo posevela kakor blisk svetla misel, ki je sposobna, da tudi največjega obupanca povesi k zaupanju in k nekemu pogumu, ki daje človeku vsaj hrabrost, da neustrašeno gleda tudi neizbežni smrti v oči. Upanje je bilo namreč v sivi davnini ostalo v Pandorini puščici, upanje drži pokonci tudi največje siromake, in če ga ne bi bilo, potem bi skoraj vsi ljudje morali svoja življenja končati s samomorom. Saj se v vsakem življenju, v življenju ljudi, ki se jim najbolje godi kakor tudi v življenju revežev, ki vse svoje dni prežive v bedi in bridkosti, od časa do časa razpro v duši popolne praznine in vstanejo mrakovi obupa, bodisi zaradi stiske ali objestnosti, zaradi prehudog nagrmadenega gorja ali pa zaradi prenapetosti dobrot. In če v takih bridkih urah ne bi bilo upanja, potem bi ljudje kar po vrsti dvigali roke nad svoja življenja; malo bi bila prirodnih smrti. In ko je tako razmišljal, se je nenadoma spomnil svojih najzvestejših in najdražjih prijateljev, Willa Scarleta, ki razen

pesmi in kitare ter njega, Robina Hooda, na evetu ne pozna druge sreče in zadovoljstva, dobrodušnega in v vsem srcem vdanega Mucha, tega izrednega lovkega tatu in strelca, ki mu ni para v teh, na divjačin tako bogatih kraljevskih sherwoodskih gozdovih, Ivana Malčka, tega gorostanskega korenjaka, ki ga je bil prvpo premagal. In ko se zdaj Robin spomni čudovnega prizora v gozdu, ko ga je bil takrat Malček tako močno udaril s krepelcem po glavi ter ga prekučil v vodo, se mu spet zazdi na vso moč smešno, in čeprav že stopa na voz, s katerim ga bodo odpeljali na morišče, se mora nasmehovati. Nato pa močni, širokopleči, tako dragi templar Friar Tuck, ki mu je bil zagodel škalo, ko je spal pod košatim hrastom! Kako se je najprej jezil, ga nato vzel ubogljivo na svoja široka ramena, zabredel z njim v potok, ga prevrnil v vodo, potem pa sta se kar tam sredi potoka spoprijela na življenje in smrt. Toliko da frater takrat ni zmagal. In vendar kolikšna bi bila škoda, če bi se bilo to zgodilo! Nikdar ne bi bil pristopil k njim, ki zdaj dobro vidijo, kako jim je vsestransko koristen in potreben. Kako rad ga je imel Robin Hood in z njim tudi vsi drugi! Spomnil pa se je po vrsti tudi vseh drugih svojih borcev in prijateljev upornikov! In vsi ti ljudje naj bi ga mirno pustili, da bi poginil na samolnem stebru! Ni mogoče! Ne in ne, to se ne bo zgodilo! Nekaj mu je začelo v dnu srca vztrajno in trmasto govoriti, da ga prijatelji ne bodo pustili na cedilu. Prepričanje je začelo vstajati v njem, da še ni vse izgubljeno. Prijatelji ga bodo prav gotovo poskušili rešiti, poskušali bodo pa čeprav bi jih poskus ugnel veljati življenje. V dnu duše jih pozna, ve, da so hrabri in da ga imajo radi.

In bliže ko je voz, s katerim so sicer kmetje navadno vozili gnoj, prihajal mo-

rišču, bolj se se Robina Hooda lotevale te misli. Močnejše in močnejše je ga obhajala slutnja, da ta njegova pot ni pat v smrt, ampak pot k novemu življenju. In ta slutnja ga je v njegovem prirodnem miru ter obzrdani hladnokrvnosti le še utrdila, da je stal na vozu popolnoma zbran ter resno gledal na ljudi, ki so se bili zbrali ob obeh straneh ceste, da bi ga videli na njegovi zadnji poti. Tako neprimerno in ponosno je stal na tem nemarnem vozu kakor bi bil bronasti spomenik narodnemu voditelju in junaku, ne pa umrljiv človek, ki ga peljeje na morišče, da mu bodo zadržnili zanke okrog vratu ter ga v nekaj borih sekundah spravili ob življenje, mu vzeli tedno, dragoceno življenje, ki je služilo tolikim sirotam in ki ga bodo tako množično rešili bratje pogrešali ter za njim zalivali. Kravne, neprespane oči so gledale nekam predse, v ušesa pa so mu udarjale kakor daljnji šum z onkrajnih bregov neprestani klici naroda, ki se mu je zahvaljeval na tej zadnji poti za vse do brote, katere mu je bil za življenja izkazal. Vedel je, da so se sem postavili njegovi dragi Saksonci, ki ne morejo gledati njegove sramote in krute smrti. Ob držati ga hočejo v epomino prav takšnega, kakršnega so ga bili v življenju poznali, lepega, krepkega, mladostnega in ponosnega. On pa bi bil ta čas najrajši dvignil svojo na hrbtu zvezane roke ter z njimi blagoslovil na poti v smrt vse te svoj dragi narod in mu zaželel srečnejše in lepšo bodočnost. Morišče v grajskem dvorišču je bilo do zadnjega kotička popolneno z ljudstvom in z vojniki. Ko so Robina Hooda strážje pripeljale v spremstvu do zob oboroženih vojakov, ki so imeli v rokah dolga, spičasta kopja, sta šum in hrum, ki sta prej polnila z bučanjem morišče, kakor bi odrezal v hipt prenehala.